

Eindhoven, bijeenkomst op 30 januari 1961.

Goedenavond, vrienden.

→ Het is ook voor ons natuurlijk zeer aangenaam om op deze avond met u contact te kunnen opnemen. Het is eigenlijk een soort kennismaking, introductie. En u zult me daarom ten goede houden, dat ik allereerst - zij het kort - u iets vertel over ons en onze groep.

Wij zijn een groep entiteiten, die als mens geleefd hebben. Wij trachten datgene, dat wij zien als zeer belangrijk op aarde, nl. begrip, verdraagzaamheid en naastenliefde, te bevorderen en daarnaast ook wel degelijk de geestelijke bewustwording van de mens. U kunt deze verklaring aannemen of naast u neerleggen; op zichzelf is het nl. niet zo belangrijk wie en wat wij zijn. Dit brengt ook met zich mee, dat wij ons in een zekere anonimiteit hullen. Wanneer u met personen te maken krijgt, die u in het bijzonder boeien, zult u misschien eerder geneigd zijn in ons als overgeganen (dus overledenen) te geloven; maar u zult minder aandacht schenken aan onze woorden. Vandaar dat ik u dus reeds nu er op wijs, dat vragen omtrent een persoonlijk beleven, enz. onzerzijds, niet beantwoord zullen worden.

In de tweede plaats gaan wij uit van het standpunt, dat voor persoonlijke problemen en vragen andere en misschien ook betere gelegenheden bestaan ter bespreking en event. oplossing. Op een zuiver persoonlijke vraag of een zuiver persoonlijk probleem gaan wij dus ook niet in. U moet ons dat niet euvel duiden; want een gaan in de richting van het persoonlijke brengt wederom de belangstelling eerder naar waarzeggerij, naar de toekomst e.d. dan naar hetgeen belangrijk is : de innerlijke ontwikkeling van de mens.

Wij zijn overgegaan; wij zijn dus wat u noemt "dood". Maar dit dood-zijn impliceert niet, dat we nu plotseling alwetend zijn geworden. Integendeel, een mens, die op aarde geleefd heeft, neemt een deel van zijn bewustzijn mee, kan daar in wat wij sferen noemen (noemt u het een ander vlak van bewustzijn) verder bijleren. Hij heeft andere mogelijkheden. Hij ziet ook de wereld en haar problemen ongetwijfeld anders. Maar onfeilbaar is hij zeker niet. Vandaar dat u niet van ons moet verwachten, dat wij alwetend of onfeilbaar zijn.

Wij - onzerzijds - verwachten van u, dat u op een avond als deze zelfstandig nadenkt; dat u niet aarzelt om - wanneer iets onduidelijk is - dat kenbaar te maken. Dat u, wanneer u kritiek hebt, deze uit. Het is de prettigste en eenvoudigste verhouding, wanneer u ons wilt nemen als een gewoon spreker. Een spreker, zoals u overal zou kunnen krijgen, maar dan één, die werkt onder wat minder normale condities.

Nu ik u dit heb gezegd, mag ik misschien nog even wijzen op enkele grondstellingen van onze groep zelf. Wij zijn geïnteresseerd in waarheid. Waarheid, beheersing, gevoel voor de eenheid van de schepping - of zo u wilt "harmonie met de cosmos" - gaan ons boven alles. Deze waarheid zoeken wij door de eenheid te vinden met de Groot-goddelijke Kracht. Hier moogt u mijnentwege spreken van de "Monade"; u moogt ook spreken van de "Kroon" of onverschillig welke term u daarvoor pleegt te gebruiken. Wij menen dat alle godsdiensten en openbaringen op aarde - zowel de oude inwijdingsleren als de meer openbare leerstellingen - hun waarde hebben.

Wij menen, dat deze alle als gelijkwaardig mogen worden beschouwd, waar zij alle voortkomen - voor zover wij hebben kunnen nagaan - uit dezelfde bron, nl. God of de goddelijke Liefde.

Wat betreft het Christendom kan ik u alleen mededelen, dat niet allen onder ons zich christenen mogen noemen in de zin, dat zij Jezus aanvaarden als de zoon Gods - dus mensgeworden godheid; maar dat wij allen overtuigd zijn van het grote belang van Jezus' leer; van zijn belangrijk leraarschap, dat de kroon is geweest van de afgelopen periode; dat wij zijn leer en stellingen heilig achten. Dit impliceert niet, dat wij het eens zijn met alle kerkelijke dogma's, stellingen en gebruiken. Dogmatiek is ons vreemd. Wij menen nl. dat elk dogma de mens belet om zelfstandig te denken en aan zichzelf te werken. Vandaar dat wij elk dogma zullen bestrijden voor zover dit noodzakelijk is.

Wij wensen nooit een mens te kwetsen of op zijn plaats te zetten. Wij zullen altijd proberen om met de mens te spreken zo redelijk, zo verstandig, zo logisch als maar mogelijk is. Wij echter zijn nog niet vdaakt. En dat wil zeggen, dat wij ook menselijke eigenschappen nog behouden hebben; dat u van ons een persoonlijke reactie kunt verwachten; en dat zelfs een ondoordacht woord soms vallen kan. Gelukkig kan dit bij een uitingswijze, zoals wij op dit moment gebruiken, beperkt worden; en wel, doordat wordt samengewerkt door een aantal entiteiten. .... Laten we het zo stellen: Wanneer ik tot u spreek, dan ben ik als de ambtenaar aan een loket, die u de gegevens verschaft, die door velen achter het loket kunnen worden verzameld. Dit houdt ook in, dat ik soms niet onmiddellijk het antwoord kan vinden op uw vraag en u moet verzoeken om een ogenblik te wachten. Dan gaat u rustig door met iets anders. Verder houdt het in, dat er sommige vragen zijn, waarop wij geen verantwoord antwoord kunnen geven, dan wel, waarbij ^{wg} een volledige beantwoording volgens onze totale kennis niet verantwoord achten. Is dit het geval, dan zullen wij u hiervan mededeling doen.

Dus hier hebt u een klein overzicht van wat wij zijn. En nu - wat wij deze avond dan kunnen doen. Normalerweise zijn wij natuurlijk gewend om zelf een - ik zou haast zeggen - een werkstuk op te bouwen. Maar u moet kennis maken met ons. En dat wil zeggen, dat het beter is, dat de dingen van u uitgaan dan van ons. Daarom zou ik u willen voorstellen om naar eigen verkiezing onderwerpen en vragen te berde te brengen, die vóór de pauze door mij zullen worden beantwoord. En wanneer wij dan een tijdje bezig zijn geweest en wij dus een pauze hebben ingelast, zal een andere spreker dit overnemen. Aan het einde van de avond - daar wil ik u ook nog op wijzen - hebben wij een soort gebruik: We sluiten nl. altijd met iets, waarin een zekere magie van het woord meespreekt. Een vorm van improvisatie, die in de loop der tijden de naam heeft gekregen van "het Schone Woord". Dit wordt door een derde spreker voor u behandeld. U heeft daarmee dus alles wat u nodig hebt om met uw vragen ter tafel te komen. Ik zou zeggen: Vrienden, laten we niet langer praten; laten we beginnen.

x Bo Yin Ra, de schrijver van "Aan gene zijde", zegt, dat als wij overgaan, dan komen a.h.w. aan een strand, aan een andere oever en dwalen langs het strand der zee. Heeft men in deze vorm ook nog een bewustzijn in een etherisch lichaam of is men een wolkje of een bol of iets dergelijks?

—> Ja, uitstekend. U zult me ten goede houden, dat ik hier niet volledig op de leerstellingen van Bo Yin Ra inga, ofschoon zij voor een zeer groot gedeelte parallel lopen met de onze en soms zelfs daarmee volledig congruent zijn. De kwestie is dit: De mens, die overgaat, doet afstand niet alleen van het menselijk leven, maar ook van de tijdssequentie, waaraan hij gewend is. De tijdsindeling van de mens is nl. geen natuurlijke meer, wat zijn eigen wezen en denken betreft. Zijn tijdsindeling is op een buitenwereld gebaseerd en komt voort uit de wenteling van de aarde en de standen van de zon. Nu zult u begrijpen, dat wanneer dergelijke uiterlijke maatstaven wegvallen, de mens komt te staan in een wereld, waarin geen andere tijd bestaat dan zijn persoonlijke. De persoonlijke tijd wordt bepaald door het aantal impressies, dat men kan verwerken. Hier is dus geen sprake van een vaste indeling, maar het aantal indrukken dat u krijgt en verwerkt bepaalt tijd. Dit is dan de zee, waarover wordt gesproken. En wanneer men zich niet kan aanpassen aan deze nieuwe toestand, dan ontstaat inderdaad in wat u noemt "dolen of dwalen". Dit houdt niet in, dat de mens daarbij onmiddellijk een wolkje wordt of zelfs een bol. Ik geef graag toe, dat er mensen zijn, die debolvorm reeds in meer materiële vorm benaderen, maar dat houdt nog niet in, dat die ^{nu} ook plotseling geestelijk verwerkelijkt wordt. Denk eens aan uw eigen droomleven. Daarin blijkt, dat u voor zover het uzelf of anderen betreft - de menselijke vorm u voorstelt, ook al is er geen materiële noodzaak daartoe. Dit vloeit voort uit uw bewustzijn, uw denken. U bent gewend aan uzelf te denken als "mens". D.w.z. dat u zichzelf in een wereld, die zo fijnstoffelijk is, dat wat wij gedachte of gedachtekracht noemen daarin bepalend is voor vorm (de matrix a.h.w., waarin de vorm zich dus openbaren kan), de menselijke vorm blijft voortbestaan. Dit gebeurt betrekkelijk lang. Want voordat men het begrip "mens" en "ik" van elkaar weet te scheiden, gaat er meestal enige tijd overheen. Wij spreken dan ook over een menselijke vorm in wat wij noemen "astraal gebied" (dus een gebied dat fijn-materieel is), maar ook nog in een wereld, die meer zuiver een wereld der gedachten is. Een spiritist zal dat "Zomerland" noemen; anderen prefereren het om hierover over het laagste deel der "mentale sfeer" te spreken. Hier is de gedachte suprême. De vorm verandert met de gedachte. Er is vaak sprake van een landschap - vandaar de titel Zomerland - maar alleen zolang er een gedachte is, die die vorm erkent en in stand houdt. In feite is dit alles een soort luchtspiegeling, dat zult u begrijpen. Maar een luchtspiegeling, die voor degenen, die daar leven, volledig reëel is. Pas wanneer men komt tot het erkennen van cosmische harmonieën en dus de aandacht voor het "ik" en de "vorm" vermindert, komen wij in een toestand, die u misschien meer wolkvormig zou noemen; omdat wij dan geen juiste begrenzing van eigen weten of wezen meer kennen, maar een tijdlang ondergaan in de verschillende cosmische factoren, die op ons afstormen. Daarbij zijn impulsen van wat men noemt "hogere wezens", maar ook van "lagere". Dit gebied wordt heel vaak een gebied van klanken genoemd. En wanneer men vele hogere trillingen daarbij kent, spreekt men ook over kleuren. (Ik mag wel opmerken, dat het jammer is, dat deze termen - al is het veel later dan door ons - door Philips zijn gebruikt, want nu denkt iedereen aan radio, wanneer ik spreek over "klank en kleur". Toch is dat de beste aanduiding, die ik kan geven. Twee soorten van emanaties of trillingen, die in het

wezen een bewustzijn doen ontstaan. Een beeldende kracht is daaraan niet meer verbonden. Het wordt emotie, die wordt ongezet in wat ik zou noemen "weten". Natuurlijk kunnen we nog veel verdergaan, maar ik geloof met deze korte uiteenzetting althans die eerste vraag wel redelijk beantwoord te hebben. Als iemand iets niet duidelijk vindt of zo, dan komt u rustig met uw vragen naar voren.

x Ik wilde graag weten wat de relatie is tussen degene, die is overgegaan, met de nabestaanden. Is het zo, dat degene, die overgaat, zich zijn vrouw en kinderen of event. andere familieleden helemaal niet meer herinnert? Of heeft hij daarmee nog iets te maken? Is dat helemaal verbroken?

→ "Nee, nee, nee. Mag ik eens een leuke vergelijking gebruiken? Het is voor de heren misschien gemakkelijker te begrijpen dan voor dedames, maar misschien kunt u het toch in komen. Als je bv. op kantoor zit of op reis bent, zwaar verdiept in een belangrijk stuk werk, denk je dan aan je gezin? Nee. Ben je je van dat gezin bewust? Onderbewust: ja. Wanneer je overgaat, kom je in een nieuwe wereld. Het is voor jou uitermate belangrijk, dat je je daar leert oriënteren. En wat dat betreft worstel je vaak met dezelfde problemen, die een baby heeft, wanneer hij op aarde komt. Je moet eerst leren wat die wereld is. Dit ben ik; dit ben ik niet. O, dit reageert zó; en daar kan ik dat mee doen. Daarna moet je nog verhoudingen vaststellen. Het kind, dat beweert, dat een stoel het kind geslagen heeft, gaat van een verkeerde oorzakelijkheid uit. Dus ook de oorzakelijkheid in de nieuwe wereld moet erkend worden. Wanneer dit alles gebeurd is, dan is het werk af en denkt men weer aan de familie, natuurlijk. En wel alleen (dat is dus conditioneel!), wanneer tussen die nabestaanden en de overgeganen een band heeft bestaan van genegenheid of haat. Genegenheid en haat (tegedelen of - zo u wilt - spiegelbeelden van dezelfde emotionele gesteldheid) zijn nl. beide machtig genoeg om een blijvend contact tot stand te brengen, dat niet kan worden verbroken door verschillen in sfeer, in wereld. Is die genegenheid aanwezig, dan zal over het algemeen die overgegene zich dus kunnen bezighouden met die mensen in de stof. Alleen ..... gezien het feit, dat je dus in die materiële wereld van u niet kunt nagaan, wat zo'n overgegene, zo'n overledene doormaakt en waarmee hij bezig is, is het erg verstandig om niet een overgegene op te roepen of op een of andere manier te proberen hem tot je te trekken. Wanneer er sprake is van een werkelijke genegenheid, een werkelijke liefde, dan gebeurt dat toch wel. Maar door het afdwingen, dat sommige mensen op aarde plegen te doen, stoort men vaak de ontwikkeling van de persoon om wie het gaat; terwijl men tevens, wanneer hij niet de kans heeft om zich voor u te manifesteren, wanneer hij niet rijp is, geen middelen heeft, geen mogelijkheden, ^{aan} anderen, die - laat ons zeggen - wat minder prettig zijn in hun wezen, de gelegenheid geeft zich als een soort pseudo-geliefde te manifesteren en al wat daar bij hoort. Men moet daar dus wel even voor zichtig mee zijn. Het directe antwoord op uw vraag luidt dus: Inderdaad, elke band, die uit liefde is opgebouwd - ofwel uit haat - blijft voortbestaan, ongeacht het verschil in levensfase of bewustzijnsvlak. Bij werkelijke liefde wordt deze band eigenlijk pas veranderd op het ogenblik, dat beiden of meerderen (dat is dus afhankelijk van het aantal, waar de genegenheid naar uitgaat) hun eigen plaats in de cosmos hebben beseft. Vanaf dat ogenblik is er een deelgenootschap met het totaal van de schepping en is er

geen uitzonderingstoestand voor een enkele persoon. Maar dat is dan ook niet meer noodzakelijk, omdat men alle dingen beleeft. Tot die tijd blijft dat bestaan. Voor haat geldt hetzelfde, maar dit is duister en kan in vele gevallen zelfs demonisch worden.

x Als je dat niet gelooft, sluit je je dan niet automatisch af?

→ Wanneer dat het geval zou zijn, dan zou het er wel treurig voorstaan. Neen. Geloven of niet-geloven heeft niets te maken met het bestaan van de band. Het kan ten hoogste betekenen, dat bv. een overgegene niet tot u kan doordringen en u bewust kan raken van zijn bestaan; dat die overgegene meer moeite heeft om ~~u~~ iets te inspireren of te leren. Maar de band zelf is niet verbroken. Genegenheid en liefde worden niet bepaald door geloof. Het is een innerlijke gesteldheid. En onthoudt u nu maar van mij dit: Alles wat werkelijk, eerlijk en oprecht in de mens leeft en bestaat, is onvergankelijk. Het kan onvolledig zijn, het moet a.h.w. verder ontplooid worden of verder afgewerkt, voordat het in een cosmische waarheid past; maar teniet gaan doet het niet. Alles wat teniet gaat en teniet kan gaan is waan; dus een verkeerd beeld van de werkelijkheid. Dat kan vernietigd worden, verder niets. Ik hoop, dat het voldoende is.

x Mag ik hierbij aansluitend iets vragen? U weet, Socrates had een bepaalde genius, die hem altijd waarschuwde tegen verkeerde dingen. Nu kan het bij een mens gebeuren, dat hij meent waar te nemen, dat een bepaalde genius is, die hem wenst te bereiken. Kan nu vanuit dat menselijke vlak deze genius benaderd worden, of kan alleen de genius de mens benaderen? Of is er een bepaalde methode om dat te bereiken?

→ Mag ik beginnen aan te halen (u haalt er Socrates bij): "Ik ken geen God buiten de daimon in mij". Maar Socrates, dat is nl. iets, dat moet u goed begrijpen, dat ~~is~~ ^{was} geen kwestie van een genius in de zin, waarin men dat tegenwoordig verstaat. Socrates laat zelfs in het midden, of dit nu eigenlijk een geest is of niet. Het was een ~~waarzeggende~~ ^{"waarzeggende"} geest, laten we het zo noemen. Het is dan ook bekend - en u kunt het uit de geschriften daaromtrent aflezen - at ook zijn leerlingen vaak deze geest raadpleegden. En omdat die geest dus juist reageerde, het juiste antwoord gaf, meende Socrates afstand te moeten doen van de goden van zijn tijd. Die goden van zijn tijd werden voornamelijk gewaardeerd - vergeet dat niet! - in orakels door de menigte. De inwijdingsgang, die we ook in Egypte kennen, de Eleusische mysteriën, enz. enz. was een andere godheid; en die werd nooit openlijk besproken. Zijn opmerking dus, dat hij zich alleen wendt tot die demon in hem (daimon is eigenlijk beter, licht eigenlijk, "het licht in mij" zou de beste vertaling zijn, dunkt mij, of lichtbron), dat komt dus voort uit zijn verwerpen van de waarzeggerij en de orakels, die in zijn tijd het Griekse volk en het grootste gedeelte van de wereld voortdurend raadpleegden. U houdt mij deze rechtzetting ten goede. Ze is voor het historisch verband misschien aardig.

Wat is er nu nodig om in contact te komen met een dergelijke waarzeggende geest? Dan moet u me ook weer niet kwalijk nemen, dat ik uitga vanuit de mens in dit geval. Want wij moeten logisch blijven, nietwaar? In het onderbewustzijn van de mens, d.w.z. dat deel van zijn herinneringsvermogen, waartoe hij niet voortdurend en blijvend toegang heeft, liggen alle feiten ~~geregistreerd~~ van zijn leven geregistreerd. Daarin vinden wij bv. de inhoud van boeken, die hij allang vergeten is; dingen die hij niet eens bewust heeft ~~geenotatoerd~~

De volledigheid van deze gegevens maakt het hem vaak mogelijk om - al is hij zich daarvan niet bewust - juiste gevolgtrekkingen te maken omtrent een toe-konstig gebeuren. Evenzeer is het hem mogelijk juiste gevolgtrekkingen te maken omtrent zichzelf. Het onderbewustzijn is voor de doorsnee-mens niet toegankelijk, omdat hij - zich houdende aan de regels in de wereld, die niet passen bij zijn persoonlijkheid - remmingen kent of blokken, psychische blokken. Wanneer je die uit de weg ruimt, dan kun je dus beschikken over een vermogen, dat een ander niet heeft. En het is mij bekend, dat onder zekere omstandigheden dit ook wel daimon of genies werd genaamd. Wanneer wij echter willen spreken over een "geest", dus een bestaande entiteit uit een $\neq$ andere wereld, dan is de grote vraag: Hoe komt zo'n contact tot stand? En dan zou ik hier willen spreken over een beginsel van resonantie, van weerklanken. Wanneer ~~de afstemming van~~ een mens tijdelijk of blijvend volledig is afgestemd op een geestelijk niveau van denken en werken, zal niet alleen elke sterke emotie en invloed van die mens weerklank wekken in die geestelijke sfeer of persoonlijkheid, maar ook omgekeerd zal vanuit de geestelijke sfeer iets weerklinken in de mens. Hier zien wij dus het eigenaardige feit, dat de geest ^{niet} onbepaald als genius een mens kan benaderen. Hij kan dit alleen, wanneer er een zekere gelijkheid van afstemming bestaat. Omgekeerd kan de mens een geest niet benaderen, tenzij er wederom die gelijkheid van afstemming bestaat. Dit is overigens een grondregel in veel van de oude magie; en het verwerven van een dergelijke harmonie maakt de grondstelling uit van praktisch alle oude inwijdingsmysteriën, die wij kennen. U vraagt dus: Kan een mens daar iets aan doen? Ja, u kunt niet een genius of genie kiezen, dat gaat niet. Maar u kunt door uw eigen leven en denken zeer sterk in een bepaalde richting te stuwen (dus het edelste uit uw wezen voortdurend te openbaren en te uiten en op de voorgrond te plaatsen) in uw wezen een klankbodem worden voor hogere kracht. Die hogere kracht openbaart zich dan in u. Dat behoeft niet altijd één bepaalde entiteit te zijn. Het is mogelijk, dat het er één is; het is mogelijk, dat er meerderen zijn; het is zelfs mogelijk, dat u alleen inspiratief of ^{op} ^{andere} ^{wijze} de invloed ondergaat van een geheel bewustzijnsvlak, een hele sfeer. Ik zou hiermee de vraag beantwoord kunnen achten, maar ik vind het nogal een belangrijke vraag. En daarom wil ik ze nog even aanvullen.

Niet elke mens, die in harmonie is met een bepaalde cosmische kracht, erkent dit. U hebt de menselijke rede, de menselijke logica. En door deze methode van denken, van reageren, bent u vaak niet eens in staat om zelfs opvallende manifestaties van een sfeer als zodanig te interpreteren. Zij worden voor u "toeval", "ingeving", enz. Zij zijn echter altijd aanwezig. Leert de mens zich op de manifestatie van het bovennatuurlijke in te stellen (bovennatuurlijk hier in menselijke zin, want alles ^{is} uiteindelijk natuurlijk), dan zien we dit gebeuren: Hij gaat zijn periode van stilte houden, zijn periode van meditatie, van verwachting. En hij ontdekt eerst in zichzelf (dat is altijd het eerste) een soort emotie. Dus een gevoelsberoering. Uit die gevoelsberoering kristalliseert zich, wanneer hij die methode voortzet, langzaam maar zeker een reeks van gedachten, denkbeelden. Hij krijgt a.h.w. steeds iets van het cosmische erbij. Zoals ze in de oudheid in een bepaalde inwijdingsmysterie zeiden: "De mens, die voortdurend zijn leven richt op het Hoogste en daarbij voortgaat op zijn weg, ontvangt keer na keer een letter tot hij

de 72 van de geheime naam verzameld heeft. Heel aardig. Men had nl. uitgerekend in de oudheid, dat de machtigste Godsnaam 72 lettertekens telde. Die stonden dan in verband met het Joodse alfabet plus het zg. hemelschrift. Ik geloof, dat daar heel veel van waar is, ook al denk ik niet, dat een mens dit volledig kan volbrengen. ~~Maar~~ naarmate u zich meer instelt op deze dingen, ze meer a.h.w. ondergaat, zal uw eigen bewustzijn meer geestelijke invloed ontvangen. Daardoor ontstaat een zekere rijping, een aanvulling van uw persoonlijkheid, die we bewustwording noemen. Dat woord zal ik dan ook verder maar gebruiken.

Deze bewustwording of uitbreiding van de eigen persoonlijkheid echter, brengt u op een gegeven ogenblik zover, dat u niet alleen meer in éénklank bent met één sfeer, maar dat uw wezen ook een tweede sfeer erbij kent. Theoretisch althans is het mogelijk, dat een mens gelijktijdig invloeden kent vanuit en invloeden zendt naar drie verschillende sferen of krachten.

Men neemt verder dan - en ik meen, dat dit wel juist is - dat elk van die sferen kan worden gezien als een bepaald deel van de cosmos, geregeerd door een bepaalde kracht of entiteit. Zo kan men dus een bepaald aantal trappen doornemen in een menselijk leven. Maar elke keer, wanneer men zo'n fase heeft doorgemaakt en het bewustzijn volledig is geworden, volgt de dood. Ofwel de materiële dood (dus overlijden met de begrafenisondernemer en de hele boel erbij); of - wat ook mogelijk is - een afstand doen van alle dingen, waarbij men breekt met alle banden en het leven, dat men tot nog toe kende. Pas daarna is een voortzetting mogelijk. U neemt me die aanvulling toch niet kwalijk, hè? Ik geloof, dat de vraag mede beantwoord is. x U had het zo even over het Joodse alfabet en het hemelschrift. Wat verstaat men onder "het hemelschrift"?

Dan moeten we eigenlijk teruggaan tot de tijd van de Chaldeeën. U weet, de Chaldeeën waren de eersten, die de astronomie - of eigenlijk de astrologie, want dat was het in hoofdzaak - probeerden onder te brengen in een vast geheel. Ze gingen de hemel bestuderen en kwamen tot de conclusie, dat er sterren zijn, die allemaal een ongeveer gelijke (gelijkende?) lettervorm hebben, dus een tekenvorm. Men kwam verder tot de conclusie, dat die dingen i.v.m. hun astrologische waarnemingen invloed hadden, dat zij krachten waren. En zo kwam men tot een reeks van tekens, die .... oorspronkelijk waren het er 26 ; daarna heeft men er 32 gekend; en ik meen het hoogste aantal, dat men ooit heeft getracht te registreren, waren er 28 ... tekens dus, die door sterren worden gevormd. Men noemde dit het schrift aan de hemel. De latere denkers - en nu denk ik bv. aan de Pythagoreeën met hun grote voorkeur voor het getal en de letter - hebben geprobeerd daar orde in te brengen. En dezen vonden dan uit, dat je (ze deden ook aan astrologie) die letters eigenlijk kon groeperen; en dat elke letter een facet van het Goddelijke weergaf. U weet, dat is bij het Joodse geschrift ook ; bij het Joodse alfabet hebben wij bv. de drie moederletters, dan de dubbelletters en dan de 12 enkele letters, enkel-klankletters. Op diezelfde manier ongeveer deelde men nu dat hemelschrift in. Het waren dus de drie moedertekens (typisch is dat "moeder"; later wordt het een mannenwereld, maar in die tijd spreekt men over de tekens als "moeder" en over de onzichtbare kracht of de zon als "vader"); drie moedertekens dan zijn de openbaring van wat wij zouden zeggen : de drie-eenheid, de drievuldigheid. De daarop volgende

vier tekens geven aan in welk kwartier ... ja, hoe moet je dat uitdrukken .... hun hele systeem is op een vierheid gebaseerd; later nemen de gnostici dat over .... dus welke vier delen van de schepping a.h.w. (dat is steeds licht-duister, het zijn tegendelen) dus daar speciaal werkzaam is. En daaronder heeft men dan de lettertekens, de gewone lettertekens; en daaruit meent men dat de invloeden of de wil Gods te kunnen lezen. En nu begrijpt u wel, ze hadden niet de sterke instrumenten; men had toen kokerwaarnemings~~en~~ en spiegelwaarnemings~~en~~. Spiegelwaarneming meestal in een watervlak; en de kokerwaarneming meestal door een vaste koker/ in een gebouw te zetten. En zo ging men dus zeggen: Wat ik nu vanuit die koker, die vaste plaatsing, kan zien, dat is hetgeen God ons (ons land) te vertellen heeft. Zo kwam men dus tot de gedachte aan het hemelschrift, dat oorspronkelijk een voorspellende werking werd toegekend. Dat gaat tot de bestrijding a.h.w. van de magie in Alexandrië, waardoor de bibliotheek verbrand werd. En de tweede bibliotheek werd overgebracht - dat was het, ze werd niet vernietigd, ze werd naar een museum overgebracht; zo is het, ja; en later ook voor een groot gedeelte verspreid. Dus tot die tijd was dat hemelschrift belangrijk bij de voorspellingen. En dat hemelschrift werd toen later in esoterische systemen ingevoegd, terwijl de sterrenkundige de kantuitgang van het ^{toe-}kennen van een vaste betekenis aan sterren. Sterren werden zelf tezamen gevoegd met planeten. Bv. er was een overeenkomst - laten we stellen - tussen Vega en Mars; of een ster in Cigny en Saturnus, enz. enz. Die waren zelfs soms onderling verwisselbaar. Dus daar ziet u de splitsing eigenlijk, waarbij de astrologie het hemelschrift laat vallen, maar de esoterie en de geheimleer van de magie (niet te verwarren met tovenaars, hoor!) dit hemelschrift bijbehoudt en ziet als een geheime openbaring Gods. Er zijn klanktoepassingen door deze letters gevonden en die klanken doen ons wel denken aan het alfabet van de Joden, met dit verschil, dat er dus ook medeklinker-combinaties in zitten als ai, eu, a, enz. En men meende, dat in de naam Gods geen enkel teken zichzelf zou herhalen, omdat God éénmalig is. En men had ook uitgerekend (o.a. middels de Kabbala), dat dus 72, de manifestatie van het heilige getal 3 in nachtsverheffing, wel zeer belangrijk was. Dat was de grootste nachtsvorm, die men kon vinden. En daar moesten allemaal lettertekens voor zijn. En zo ging men dus aannemen, dat men al die letters - ook van het hemelschrift - bij die van het (voor wicelaars toen zeer gebruikelijke) Joodse alfabet moest voegen in een bepaalde samenhang. Zo komt men dus aan de gedachtegang "hemelschrift" en de toepassing daarvan op bepaalde cosmische geheimen. Is dit voldoende?

x Ik dank u.

> Ik zou zeggen: ~~xxxx~~ geen dank; liever nog een vraag.

x U sprak daarnet over ontwikkeling na de overgang. U ziet dit in de eerste plaats als aanpassing aan de omstandigheden. Maar wat behelst het eigenlijk verder? Kunt u daarover iets vertellen?

> Ja, dat kan ik wel doen. Maar ..... ja, goed.

Wanneer gedachten uw enig uitdrukkingsmiddel zijn, wat is uw beste wijze van contact met anderen? Telepathie, nietwaar? Telepathie onder mensen is woord-telepathie, omdat de mens in woorden pleegt te denken, althans veelal. Maar wanneer er geen woord of klank meer bestaat, wat wordt het

dan? Beeld. Overbrenging van beelden en beeld-volgorde. Alle denken - van de mensen ook en van de wereld - bestaat voor een deel uit beelden. De beelden, die het meest in het bewustzijn bestaan, vormen tezamen het zg. boven-bewustzijn of de menselijke gedachtensfeer. "Wat kunt u allemaal volgen, hè? Dat is toch duidelijk?"

Nu moet je eens kijken : Wanneer ik gedachte ben en ik krijg te maken met een dergelijke gedachtensfeer, zal mijn eigen instelling en afstemming ook tevens uitsnaken wat ik uit die gedachtensfeer kan ondergaan en opnemen, als ik me openstel. Wanneer ik mij dus bv. bezighoud met het laatste nieuws op de wereld, dan kan ik datgene, wat de mensen het meest in beroering brengt, gemakkelijk aflezen. Maar ben ik geïnteresseerd in een bepaalde wetenschap, dan kan ik - omdat mijn afstemming dan zoveel nauwkeuriger is - alles, wat met die wetenschap in verband staat aflezen. Nu ben ik niet gebonden aan de materiële wet; dat zult u begrijpen. Materie heeft een zekere beperking; o.a. plaats en nog zo wat. Geestelijk bestaat die beperking niet. Gedachte is daar al-bepalend. Zoals u kunt denken, dat u in Amerika bent hier, zo kan een geest in Amerika zijn. De gedachte is de verplaatsing a.h.w. Zo krijg je dus de mogelijkheid om en van degenen, die in je eigen wereld leven, degenen, die in een hogere wereld bestaan en zich daarvoor beschikbaar stellen, en uit de mensheid gegevens te verzamelen. Die gegevens kun je in jezelf proberen samen te voegen tot een bepaald geheel. Dit geheel wordt kennis. Maar kennis in de goede zin, dus mede inhoudende bv. wijsheid. Het is niet wetenschap, omdat men vele van de dingen, die men vindt, niet proefondervindelijk kan aantonen. Men is dus wat dat betreft op ongeveer gelijke voet met vele oude filosofen, die allerhand dingen logisch wisten uit te leggen, maar daarachteraan voegden: "Ik neem aan dat dit waar is, maar ik heb het niet beproefd". Zolang dit gaat om stoffelijke waarden, is die proef praktisch niet mogelijk; tenzij men die door anderen (met inspiratie bv.) laat volbrengen. Dan kan men ook deze aflezen en zo zijn kennis dus ook omtrent stoffelijke wetenschappen zelfs vergroten. Maar belangrijker is voor ons natuurlijk de cosmos en de wetten, die daarin regeren. En die kunnen wij uit elk aspect van de cosmos aflezen. Zo ontstaat inderdaad voor een ieder, die niet besloten blijft in zichzelf (een belangrijk punt; want er zijn mensen, die niets buiten zich willen kennen, die willen hun eigen gedachten handhaven en die komen niet verder); maar als men zich openstelt, kan men daaruit dus bewustwording verwerven. D.w.z. : uitbreiding van kennis, uitbreiding van begrip, vergroting van inzicht in de goddelijke wet. En met deze drie factoren kun je dus soms een verder verblijf in een stoffelijke wereld zelfs overbodig maken - en zeker in een menselijke vorm.

x Mag ik daarop nog even aanhaken en vragen: Hangt het daarvan dus af of (van die ontwikkeling) of men nog reïncarneert? Of kun je dat zelf bepalen om nog weer terug te komen op aarde?

→ Ja, dat is wel een heel bekend probleem. Ik kan me zo voorstellen, dat de meeste mensen zeggen: "Terug naar de wereld met allerhand wetten, ontvangers van belastingen en verdere onaangenaamheden, daar voel ik niet veel voor." Maar onthoud nu eens dit: Ten opzichte van je geestelijk bestaan is een stoffelijke periode een zeer kleine. Een mensenleven is voor een geest, die zich een beetje bewust is, niet meer dan een uurtje.

Dus dat in het eerste geval al als belangrijke reden. De geest kan op een gegeven ogenblik vastlopen. Ze heeft een hele hoop stellingen, maar ze is niet zeker daarvan. Zij is niet zeker, ze moet deze toetsen; ze moet haar wezen a.h.w. afronden; haar juiste vorm meer bepalen aan de hand van feiten. Ze is niet in staat - door gebrek aan begrip of inzicht bv. - dit geestelijk te doen. Wat doet ze? Ze keert terug naar de stof. Zij doet dit dus altijd eigenlijk vrijwillig.

Nu kan het ook zijn, dat een geest zich helemaal heeft afgesloten voor de dingen. U weet, op aarde zijn er ook van die mensen, die zijn verwaand. U kent die term. Dat zijn mensen, die denken dat zij heilig zijn. Ja, of nog erger, die zich meer ingewijd achten dan ieder ander; enz. En als die voor de waarheid komen te staan, kan voelen ze zich ongeveer, zoals u wanneer men u in uw jaegertje neer zou zetten in een van de drukste straten van de stad. Wat is uw reactie, wanneer u in uw jaegertje staat? U zegt: "Ik wil naar binnen toe; ik wil hier weg. Ik kan dit niet aanvaarden." Zo is dat bij die geest~~en~~ ook. Zij vlucht wel voor dat licht. Maar ja, als je met je eigen gedachten alleen zit, dan is dat een steriel wereldje; dat is kwelling. En het wordt steeds erger. Het is niet de helse kwelling zo van een soort door duivels gedreven patat-frite-kraam, waarin zielen worden ge-roosterd; maar eerder het effect van een druppel, die steeds op dezelfde plaats valt, de steeds terugkerende eigen gedachten. Dat is de hel, dat is het duister. Het duister, dat er altijd is, hoor. Niet dat je erin hoeft te zitten, maar het is er. Het gevolg is, dat die kwelling zo groot wordt, dat men ten koste van alles wil ontsnappen. De moed tot zelferkenning heeft men niet. Dan vlucht men terug naar de materie. Maar ook hier is het een eigen verkiezing, begrijp dat wel.

We mogen dus stellen, dat elke incarnatie - ongeacht welke - voortvloeit uit de groei van het innerlijk wezen en als zodanig voortvloeit uit het goddelijk scheppingsplan. Het feit, dat wij eens bewustzijn kregen, veroorzaakt natuurlijk de noodzaak om al die fasen van zijn door te maken. Maar wijzelf kiezen de manier waarop.

Nou is het natuurlijk zo, dat menigeen verkeerd kiest. Er zijn bv. mensen, die denken: Als ik nou maar rijk ben, zal ik gelukkig zijn op aarde. Die zoeken ergens dus een ouderpaar op, dat welvaart uitstraalt naar alle kanten. Ze komen daar als kind ter wereld. In de tijd, dat een ander plezier heeft van zijn ouders, zijn zij overgelaten aan de bonne; o, nee, het is tegenwoordig nurse, hè? We zijn modern. Ja, in modern Nederlands heet dat "nurse". Wanneer eenmaal de kinderen zover zijn, dat ze plezier zouden kunnen krijgen van het inkomen, gaat pa failliet of zo iets; en dan zitten ze in de modder. Dat komt heel vaak voor. Want alleen de werkelijk wijze kan bij zijn incarnatie overzien, wat de stromingen van de wereld en de mogelijkheden zijn. Daar is dus een wijsheid voor nodig groter, dan de doorsnee-incarnerende bezit.

Maar nu kan je ook ^{by} en dat is een heel ander cha~~ra~~cter - in de geest leven, maar een bepaalde taak op aarde hebben gehad. Ik wil mijn medemensen bv. verheffen en ik vind geen mogelijkheid om dat naar eigen tevredenheid of maximum vermogen in de geest te doen. Dan staat voor mij dus de mogelijkheid open, de weg open, van een terugkeer naar de stof - nu bewust - met behoud van een zeer groot gedeelte van mijn geestelijke capaciteiten (maar niet alle; alle stof is een beperking!) en ik kan dus mijn werk op aarde voortzetten,

Dat is eigenlijk de geschiedenis van reïncarnatie. Ze is geen noodzaak. Er zijn mensen, die er volledig aan kunnen ontkomen. Het zijn er niet veel. Er zijn erbij, die enkele incarnaties doormaken; dat zijn de verstandigen. Er zijn er ook bij, die zich er op beroemen, dat zij reeds enkele honderden malen geïncarneerd zijn en dus zeer oude zielen zijn. Maar die maken één vergissing. Die denken, dat een kind, dat voor de 7de maal in de eerste klas zit, met recht mag zeggen: "Ik ben toch wijzer dan jullie, want ik weet al heel veel van de leerstof." En ik zou u zeker willen aanraden die fout niet te maken. Meerdere malen incarneren betekent juist, dat je in één leven de taak van het mens-zijn (en dat betekent een beetje voor krijgen in de cosmos a.h.w.) niet voldoende hebt volbracht, dat je geen andere middelen hebt ter beschikking hebt om dat aan te vullen en dat je dus terug moet keren. Het is geen compliment, het is integendeel eigenlijk een zeker verwijt. Vandaar dat de wijzen, de Brahmanen, over zichzelf spreken als de driemaal geborenen. En daarmee bedoelden ze inderdaad, dat zij hun derde incarnatie op aarde meemaakten en dat dit wel de laatste zou zijn. Nu kunt u dat natuurlijk een beetje met een korreltje zout nemen - desnoods met enige peper - maar toch zit daar iets in. Het getal drie voor je stoffelijke incarnaties schijnt voor de doorsnee-mens inderdaad voor te komen en een zekere noodzaak te bezitten.

x Ik had de volgende vraag: Als men overgegaan is, kan men zich dan zijn vorige levens herinneren?

→ Nou, over het algemeen eerst na een bepaalde fase. Je zult begrijpen, dat - om die levens je te herinneren - een zekere geestelijke rijpheid moet bereikt zijn. D.w.z. dat de doorsnee-geest, die op het punt staat de vormwereld te verlaten (dichterlijk heet dat eigenlijk: die over de afgrond van de tijd wil stappen, dus vorm- en momentsbeperving achter wil laten) zich realiseert, hoe hij tot deze beslissing is gekomen. En dit houdt in een herinnering van voorgaande levens, maar niet van punt tot punt, maar alleen in die incidenten, die voor zijn eigen geestelijke vorming belangrijk waren. Deze momenten moet hij kennen om een begrip te krijgen van zijn eigen ik. Want slechts de geest, die zichzelf kent en steeds beter leert kennen, kan tot een juist aanvaarden van de cosmos komen en dus a.h.w. zijn plaats in het geheel gaan innemen zonder daarbij disharmonisch te worden. Is dit voldoende?

x Ik ben van mening, dat wij mensen over het algemeen te veel zintuiglijk werken. Wij zijn altijd maar geneigd om dus waar te nemen met ogen, reuk enz. En nu citeer ik een beetje Paul Brunton, die je altijd maar tracht te krijgen naar het uitschakelen van je zintuiglijke waarnemingen en dat je dan op die manier je innerlijk Zelf kan bereiken. Is dat wel juist?

→ Ik ben het er niet helemaal mee eens. Schakel^{uw} innerlijk Zelf in in het verkeer en verlies zo uw stoffelijk zelf, zou de slagzin dan moeten luiden. Het is zo: Wanneer het gaat om innerlijke problemen, cosmische problemen hv., waarbij de rede tekort schiet - dat is conditioneel, voorwaarde! - zullen wij ons op de intuïtie, op het hogere Ik gaan verlaten, inderdaad. Maar waarvoor heb je zintuigen? Waarvoor heb je een denkvermogen op aarde gekregen? Wij dunkt toch zeker als werktuig om je eigen wezen te leren kennen, om je taak in de cosmos te vervullen. Vanuit ons standpunt dus (het standpunt van de Orde) stellen wij altijd dit: Probeer alle

dingen te verwerkelijken en te bereiken met de middelen u in dit leven gegeven. En slechts daar, waar een stoffelijk bereiken onmogelijk wordt, sluit u - maar dan alleen tijdelijk! - af van de zintuiglijke wereld en tracht in uze ve de aanvulling te vinden, opdat niets van weten, inzicht, aanvoelen en begrip u ontbreke en u het stoffelijke leven, dat heel belangrijk is, op de juiste wijze ~~aan~~ kunt leven. Dat is ons inzicht. En u ziet daarbij dus wel, dat wij ~~het~~ niet zonder voorbehoud met de stellingen van de heer Brunton en verschillende andere oosterse filosofen ook (Nu ja, Brunton is geen oosterling, maar zijn filosofie is dat vaak wel) eens zijn. Wij gaan uit van het standpunt, dat als het niet nodig was, dat de mens met zintuigen bewapend op de wereld zou leven, hij niet zou bestaan op aarde. Het feit alleen, dat je - al is het voor een korte tijd - leeft op aarde met een menselijk lichaam, met bepaalde eigenschappen, zintuigen en vermogens, houdt m.i. in, dat voor de cosmische orde het noodzakelijk is deze dingen te gebruiken volgens de regels van die cosmische orde. Zolang deze kenbaar is langs zintuiglijke en redelijke weg, is dit voldoende. Waar echter zintuigen en rede tekort schieten, daar dient het geloof, het aanvoelen, het inzicht, ik zou haast willen zeggen "de mystiek" als aanvulling op te treden om zo de mens rijp te maken voor het intenser hoger beleven en werken ... weer door middel van de zintuigen, door middel van zijn lichamen en zijn lichamelijke mogelijkheden. Ik hoop, dat dit genoeg is.

Het is wel genoeg, maar ik zat hierbij te danken aan Kant; die deed dat eigenlijk ook. Hij zat immers voor het raam naar de trappen van die kerk te staren en schakelde dus zijn zintuiglijke waarnemingen uit en zette toen zijn waarnemingen op papier. Böhme deed geloof ik precies hetzelfde. Hij keek dan in een spiegel of op een gepoetste plaat. Ik zit daar eigenlijk een beetje mee. Wanneer ik u zo beluister, dan neem ik dus aan, dat het verstandiger is om je zintuiglijke waarnemingen zeker te gebruiken en dus niet alleen maar naar dat Super-Ego enz., wat Brunton bedoelt, te zoeken.

→ nee. Het Super-Ego, zoals Brunton het noemt, is het uwe. In de geest bezit u dit. Er komt een tijd, dat u daar vanzelf mee moet en zult werken. En het lijkt me niet verstandig te ver op de dingen vooruit te lopen. Alleen dus waar je voelt "hier fdaal ik zintuiglijk", dat heb ik uitdrukkelijk gezegd, daar mag je dat doen. En dat wil zeggen, dat iemand, die met problemen zit en zelf daarvoor geen oplossing kan vinden, rustig hetzij door optische vermoeidheid, zoals u aanduidt, of door een andere vorm van concentratie dus mag trachten het onderbewustzijn en desnoods geestelijke krachten aan het werk te zetten, om zo te komen tot een juist formuleering van het probleem. Want een juist geformuleerd probleem houdt zijn eigen oplossing in. Daartegen is helemaal geen bezwaar. Wanneer u iets moet schrijven of iets moet opbouwen, dan is het heel logisch dat u - wanneer u eerst uw redelijke mogelijkheden hebt beperkt, daarbij uw hogere vermogens inschakelt. Maar ja, ... ik hoop niet, dat iemand dat als een verwijt wil zien, hoor ... ik heb wel eens opgemerkt, dat er mensen zijn, die worden zo hoog geestelijk, dat zij bij wijze van spreken geen voet meer aan de grond krijgen in de werkelijkheid. Nu weet ik wel, dat de menselijke werkelijkheid een groot aantal van waan inhoudt. Maar u moet daarmee leven en werken. Dat kunt u niet anders. U kunt niet alleen leven vanuit het Super-Ego, tenzij u eerst door rede en zintuigen ~~het~~ ik zodanig gevormd hebt,

elementen

dat de geest van de stof bevrijd - belangrijk! zoals bij wijze van spreken de splitsing tussen de lichamen ba en ka bij de Egyptenaren - wanneer die splitsing dus bereikt is, bewust, dan wordt het lichaam alleen uitvoerend orgaan en is voor de bewustwording van minder belang, is alleen voor actie van belang. Is dit punt niet bereikt, dan kan met alleen bespiegeling geen feitelijke vooruitgang worden geboekt. Dan moet elke bespiegeling en elk zoeken in het ik gepaard gaan met uiting. Wasselwerking: wereld - ikk. In jezelf ligt de weg. Of als je het anders wilt zeggen: je bent zelf de weg tot bewustwording, want je reikt uiteindelijk ~~van~~ de grofste materie tot de hoogste geest toe. Maar je mag nooit proberen een treedje over te slaan, want dan breek je je geachte nekje. Dus stap voor stap. En dat betekent - zeker volgens mij - nogmaals, dat ook al~~l~~ een Emanuel Kant en andere groten (Einstein deed het ook zelfs) dus komen tot een methode van innerlijke bespiegeling, dat dit niet betekent, dat dit voor iedereen bruikbaar is. Eerst moet men leren de delen van het lichaam naast elkaar te stellen a.h.w. ; dus stof, geest (je lagere vermogens a.h.w.) en wat wij noemen de ziel, de goddelijke Vonk, zeg maar. Wanneer die drie naast elkaar geopenbaard zijn, dan krijg je nl. iets gekk. Waar de drie waarden van het leven voor de stofmens naast elkaar geopenbaard zijn, wordt hij zelf tot microcosmos en kan hij in zichzelf de realiteit herscheppen. In het herscheppen van de realiteit kan hij elke ontwikkeling, voor hem noodzakelijk, versnellen of vertragen en zo komen tot een innerlijk weten, dat uiterlijk zowel op stoffelijk bewustzijns-niveau als op geestelijk niveau of sfeer volledig uitdrukbaar is en in overeenstemming met de cosmische werkelijkheid. Maar dan moet je een heel eind op stap zijn, dat geloof ik wel. Er zijn niet veel mensen, die dat klaarspelen.

x Ik had nog één vraag. De mensen, die je in dit leven ontmoet, vrienden en kennissen, zijn dat mensen, die je reeds in vorige levens ontmoet hebt? Of zijn die in een bepaalde groep onder te verdelen?, die je dan ontmoet?

→ Noodzakelijk is dat natuurlijk niet. Maar over het algemeen zullen groepen, die bij elkaar leven en ook zelf 3 mensen uit bepaalde perioden een gemiddelde tijd hebben van geestelijke ontwikkeling. Dus zij volbrengen - gezien hun ongeveer gelijk bewustzijn-een geestelijke fase in ongeveer dezelfde tijd, (als ik daar over tijd mag spreken), omdat hun geestelijke tijd praktisch synchroon is. En daaruit vloeit voort, dat zij dus ook, wanneer een reïncarnatie-behoefte bestaat, deze ongeveer gelijk zullen voelen. En oude sympathieën of als u wilt vormen van genegenheid zowel als vormen van antipathie of afkeer en haat zeker een rol zullen spelen bij de keuze van incarnatie-mogelijkheid en gebied. En daardoor komt dus in de praktijk het heel vaak voor, dat mensen, die men in één leven ontmoet, reeds in vorig levens met u in contact zijn geweest. Noodzakelijk is dit echter niet. Eveneens is het zeer waarschijnlijk, dat onder degenen, die u rond u ziet, een groot aantal mensen is, dat zijn oorspronkelijke of eerste incarnatie - en nu moet je goed luisteren, want anders maak je een vergissing - dus in zijn eerste incarnatie gelijktijdig met u op de wereld kwam. (eerste menselijke incarnatie dus); en dat komt voort uit het volgende :

Wanneer een cosmische heerser optreedt, dan zal gedurende zijn periode van heerschappij ieder - ongeacht verschillende hoeveelheden van incarnatie enz. - een ongeveer gelijk vlak van bewustzijn kunnen bereiken, dan wel

een tijdlang achterblijven. Wanneer dus een wisseling ontstaat van heersers, zien wij een maximum aan incarnaties in de stof, waarbij een maximum, die een gelijke eerste incarnatie kenden, ongeacht de bindingen, die in verdere levens ontstonden. Ik hoop, dat het duidelijk is. Als het niet duidelijk is, vraag je liever dan na.

x Voor mij is het niet duidelijk.

- Nee. Dat dacht ik al. Wat is niet duidelijk?

x Dat laatste zou ik nog graag even herhaald hebben. Misschien kan ik mijn gedachten dan beter ordenen.

- Goed, ik zal het vereenvoudigen.

In de cosmos zijn grootmachten. De astrologen spreken bv. over de heersers van sterrebeelden. Anderen spreken over de groot-engelen; anderen over de grootmachten van de cosmos, de Tronen en Heerschappijen, enz. Ieder heeft er zijn eigen aanduiding voor. Nu is het zo, dat een bepaalde tijd op aarde (en die tijd wordt niet bepaald in jaren maar in beweging door de ruimte) een cosmische meester of groot-orde de ontwikkeling bepaalt. Wanneer deze begint en men is gelijktijdig geïncarneerd, dan kan men gedurende deze cyclus vrij komen en incarneert men niet meer. Maar is men wel klaar om verder te gaan en kan men die volgende invloed op aarde dus verwerken (het klinkt misschien een beetje gek, maar het is toch zo), een nieuwe fase van ervaring en ontwikkeling, kun je die verwerken, dan zal het voorkomen, dat degenen, die toen gelijktijdig incarneerden, dit ook later doen. Zodat je dus een zeer groot aantal mensen krijgt (of geesten, zo u wilt), die juist in een dergelijke periode op aarde komen. In zo'n periode is het bevolkingsaantal in verhouding groter dan normaal. Verder zien wij, dat verschillende groepen, die dus in de oude tijd een belangrijke ontwikkeling doormaakten, praktisch gelijkelijk op aarde komen; en daarmee in de verwarring, die altijd ontstaat bij een verdracht van gezag, in staat zijn om het nieuwe a.h.w. te begrijpen, op te vangen en te verwerken. Nu is het geloof ik wel duidelijk of nog niet helemaal?

Nu vrienden, dan laten we het hierbij. Wat mij persoonlijk betreft moet ik dus zelfs met enig leedwezen van uw genoeglijke kring afscheid nemen. We hebben aangenaam gebabbeld. althans ik heb aangenaam gebabbeld. Ik hoop, dat het toehoren u ook niet al te zwaar is gevallen. Na de pauze, die ik graag bepaald zou willen zien op 15 à 20 minuten, zal een andere spreker van onze groep verdergaan met het beantwoorden van de vragen, die u dan wilt stellen. Wat mij betreft wens ik u dus verder een zegenrijke en lichtbrengende avond toe. Goedenavond.

Na de pauze:

Goedenavond, vrienden.

Op zo'n introductieavond hoort er schijnbaar een soort beproeving bij en dat ben ik dan meestal. U kent me misschien nog niet, maar na afloop zult u het waarschijnlijk met me eens zijn. De kwestie is, we staan op het ogenblik voor de keuze: wat wilt u? Zoveel mogelijk vragen beantwoord hebben of enkele vragen uitvoerig beantwoord? Zegt u het maar. x Liefst zoveel mogelijk.

- Zoveel mogelijk. Nou, dan zou ik zeggen: vuur ze zo vlug mogelijk af, want anders wordt het net een televisie-~~ho~~oestel op afbetaling; dan zit je steeds op de volgende termijn te wachten.

x In Londen is een zekere George King. Die heeft de "cosmic Voice", dat is op UFO-gebied (de vliegende schotels) en die is intermediair in een inter-planetair verband. Hij heeft sterren doorgekregen, die wij hier op de hand gehoord hebben, van Petrus, van Arterius en van Jezus. Is dit waar of is dit een fictie?

➤ Ach, wat zal ik zeggen, Dat is nou pijnlijk, he. Voor de juistheid van de genoemde namen durven we helaas (het gaat dus niet alleen om mij) in te staan. Nou is het natuurlijk niet zo, dat u onmiddellijk moet uitroepen: "The king is dead, long live the king", maar dat u rustig moet zeggen: "Kijk eens, hier spelen ook andere invloeden mee een rol." En als andere invloeden mee een rol spelen, dan zal het heel duidelijk zijn, dat er bij zijn: bepaalde ~~substantieve~~ ^{suggestieve} factoren; de behoefte om iets een naam te geven, waardoor een naamgeving optreedt, die niet in overeenstemming is met de werkelijkheid, enz. Wat betreft interplanetais verkeer kan ik alleen dit zeggen: Natuurlijk is er interplanetais verkeer; waarom zou het er niet zijn! Maar de gedachtegang, die een hele hoop mensen hebben: Van-daag of morgen, dan komen die goeie geesten hier de rommel wel opruimen, die wij gemaakt hebben, vanaf Venus of Mars, lijkt mij ietwat overdreven. En ik heb het vermoeden, dat heel veel van de bezoekers bij de UFO etc. eerder even naar de aarde komen, zoals u bv. naar Artis zoudt gaan of een dergelijke gelegenheid, om de wilden in eigen habitat eens waar te nemen. Genoeg?

x Zullen deze ruimtevaartuigen in de nabije toekomst ook hier op aarde gebouwd worden? Of zou dit misschien gebeuren met of zonder hulp van de ruimtenansen, ten aanzien van de verschillende materialen, elementen en zo, die hiery op aarde niet schijnen voor te komen?

➤ In de eerste plaats: bepaalde keramische producten, die nodig zijn voor de juiste bouw van een ruimtevaartuig, zijn op het ogenblik nog niet aanwezig. Zonder dit is geen voldoende afscherming te verkrijgen tegen verschillende cosmische stralingen, waardoor o.m. door psychologische beïnvloeding het verblijf in de ruimte voor de mens onmogelijk zou zijn. In de 2de plaats zouden de mensen moeten leren om de stromingen van magneten en vooral wel van electro-magnetten éézijdig te doen stralen, iets wat tot nog toe op aarde niet gelukt is. In de 3de plaats bezit men op aarde nog niet de ervaring, die noodzakelijk is voor het bouwen van een ruimtevaartuig, waarbij ook de/ de zwaartekracht naar believen geschakeld kan worden via het veroorzaken van een eigen magnetisch veld, waarbij niet noodzakelijkerwijze het voertuig naar het veld de rotatie uitvoert.

Verder wil ik opmerken, dat voor de bouw van ruimtevaartuigen, zoals deze in het groot worden gebruikt, op aarde niet de middelen zijn, waar deze inderdaad in de ruimte moeten worden gemonteerd. Verder dat de aandrijfkracht, die op aarde op het ogenblik beschikbaar is, niet voldoende is om zelfs maar een mens naar de maan te schieten, ofschoon ik natuurlijk overtuigd ben, dat als de mensen zo doergaan, ze binnenkort allemaal naar de maan gaan, maar dan op een andere manier. Ik neem dan ook aan, dat de ruimtevaart op aarde ofwel zeer beperkt zal blijven, nl. tot raketaandrijving voor minstens 150 jaar, dan wel een mogelijkheid - maar dan alleen een mogelijkheid - dat na het overwinnen van de volgende crisis-verschijnselen op aarde, die zich zullen afspelen tussen 1963 en 1967, uiteindelijk een contact kan worden gemaakt op meer redelijke wijze met ruimtevaarders en dezen - wetende dat de mensheid nu haar zucht naar geweld en verovering heeft overwonnen - bereid zullen zijn die mens - zij het onder enig voorbehoud - tenminste ten dele in de ruimte toe te laten. Voldoende?

x moeten we daaruit opmaken, dat in de door u genoemde jaartallen een wereldoorlog op handen is, die ook met atoomkracht zal worden uitgevochten?

Nou, als dat het geval ~~was~~ zou zijn, zou ik niet gesproken hebben van een mogelijkheid om ruimtevoertuigen op aarde te bouwen, maar van een evacuatie van de laatste overblijvende mensen. Ik neem niet aan, dat er een wereldoorlog komt in die tijd. Daar zijn verschillende redenen voor te noemen. Eén van de beste is misschien wel, dat de ontwikkeling van de atoomkracht en het gebruik daarvan op het ogenblik een afweer tegen atoomwapens mogelijk maakt, zij het dat deze nog zeer geheim is. Terwijl ook andere klimatologische wapens op het ogenblik zover ontwikkeld zijn, dat niemand in staat is deze te gebruiken zonder zelf aanmerkelijke schade te ondergaan. Als gevolg zal er wel geen sprake zijn van een wereldoorlog, maar hoogstens van ~~gevechten~~ ^{gevechten} op beperkte gebieden. De .... nou ja, nou moet ik diplomatiek zijn, ik wou haast zeggen "de stomiteit van vele staatslieden". maar dat is natuurlijk niet goed, hè.

(U weet toch wel, wat een staatsman is, hè. Nee? Nou, staatslieden zijn een hoop oude mensen, die om de beurt in hun herd gaan staan ten aanschouwe van de hele wereld.) Die staatslieden dus, die zullen geen oorlog maken. Maar zij kunnen niet voldoen aan de eisen van de bevolking. Er is praktisch geen enkel systeem - hetzij communisitsch, socialistisch of anderszins - dat aan de werkelijke behoeften van de mens in de moderne maatschappij tegemoet kan komen; en diensgevolge zullen revoluties ontstaan, waardoor die wijzigingen in sociale structuur, die men op het ogenblik nog niet wenst te verwirkelijken, door dwang en opreer verwerkelijkt zullen worden. Ik neem te mogen stellen, dat die oproerigheden in verschillende landen zullen toenemen in de komende jaren, (dit jaar bv. zal ons nog wel meer van dergelijke aardige manifestaties te zien geven) en in 1963 zeer sterk grote delen van Amerika en Europa zullen beroeren. Dit gaat gepaard met een poging tot gewelddadig optreden van Poed-China, een positie-verandering, een structuurverandering (althans gedeeltelijk) in Rusland, met als consequentie volgens mij een periode van verwarring, die een jaar of vier zal duren, voordat men uiteindelijk weet waar men aan toe is. De behoefte aan vrede en ook aan zekerheid (u weet wel: van de wieg tot het graf; het is wel veilig, maar wat laf!) zal daarbij zeker een grote rol gaan spelen, evenals de behoefte om meer vrij te zijn in eigen keuze van wa...

kenze van werkring, werkrichting, activiteit e.d. En na die vier jaren zou je dus kunnen zeggen, dat er uit een chaos althans een poging tot redelijk wereldgouvernement is ontstaan zonder eenzijdige invloeden als op het ogenblik in de UNO. (Weet u, wat de UNO op het ogenblik is? De UNO is het spreekgestoelte, waarop de staatslieden klimmen, wanneer zij iets tot hun eigen volk willen zeggen door schijnbaar tegen een derde te praten.) Dus daar heeft u zo'n beetje mijn inzichten omtrent deze jaren. En een periode van opbouw, die zou dan kunnen duren tot rond 1980. Na 1980 neem ik aan, dat de verschillende uitvindingen openbaar zijn gemaakt, dat de uitdrukking "topsecret" niet meer gebruikt zal worden om onbelangrijkheid van ambtenaren te verhullen achter een schijnbaar gewichtig zegel, waardoor dus kan worden gerekend vanaf deze periode met een mogelijke groei, grotere eenheid, redelijker leven en vooral ook een herzien van novele concepten (erg belangrijk!) voor een groot gedeelte van de wereld. Als er meer bij moet ... u hebt het woord. Vraag naar.

x Ik ben van mening, dat wij mensen weer echt terug in de materie aan het trekken zijn. En nu leven wij naar ik meen in de periode Aquarius. En Aquarius (u corrigeert me wel, als ik onjuist ben) is dus eigenlijk het toonbeeld van de vrijheid. Zal deze vrijheid (en hier denk ik in de eerste plaats aan het gesprek van de vrije landen enz.), maar houdt dit nu ook in, dat wij nu min of meer vrij zullen komen van die materie,, wat toch het doel des mensen is?

➤ Ja, ongetwijfeld. Het is nl. zo: Op het ogenblik heeft u te maken met de overgangsperiode tussen Aquarius en Vissen. Het resultaat is, dat de op zichzelf materiëel gerichte periode Vissen op het ogenblik het materialisme zeer sterk in het zadel heeft geholpen en velen zich niet zeker zullen voelen zonder materiële achtergrond. Dit brengt een verzet mee, waardoor de honger naar geestelijke vrijheid, die steeds sterker zichtbaar wordt, o.g.a. bij de jongere generaties, tijdelijk wordt geremd. Hieruit vloeit weer een verzet voort. Dat verzet noemt men dan; als het geen richting heeft, "nozemisme" (Die hebben we bij ons ook, hoor, nozems; dat noemen ze spoken!) Maar daarnaast zien we dus een voortdurende poging tot vernieuwing. En deze poging tot vernieuwing zal m.i. inderdaad leiden tot een veel grotere onafhankelijkheid van stoffelijk en materiëel belang en een grotere nadruk op persoonlijke en vooral innerlijke vrijheid. Dat zal uiteindelijk m.i. verdergaan, totdat vele dogma's zijn gevallen en de mens vrijelijk geestelijk kan streven, zonder dat iemand hem dat kwijlk neemt of hem daarin hindert. Iets wat op het ogenblik voor velen nog wel een schop tegen het zere been zal zijn. (waar ja, er wordt al op zoveel tenen getrapt in de moderne tijd, wie kijkt er nog op een paar zere schenen?) Dat dit een lange periode vraagt, zult u begrijpen. Ik neem aan, dat die volledige vrijheid op aarde pas mogelijk zal zijn na verloop van ongeveer 320 - 350 jaar. Niet pessimistisch worden; het gaat de goeie kant uit.

x Integendeel, want er wordt vaak gezegd: het is 5 voor 12. En ik geloof, dat u hier dus wel een geruststelling geeft aan de mensheid.

➤ Nou ja, een geruststelling .... het is niet als zodanig bedoeld. Maar weet u, degenen, die zo erg roepen over "5 voor 12", die hebben waarschijnlijk minder priesterlijke waardigheid dan een kasteleinswaardigheid in hun achterhoofd. Het is inderdaad de hoogste tijd dat je gaat omschakelen.

Maar dat wil nog niet zeggen, dat ^{dan} de hele zaak dicht is. En dus te denken dat het einde van de wereld op komst is, nee. Daar zou ik me maar geen zorgen over maken. En ook niet wanneer u - en dat kan over een paar jaar zo gezellig komen - dat ze u gaan vertellen, dat de zon nog wat extra uitstralingen krijgt en zo. Dan moet je maar zó denken: Zo erg als de mensen het tegen elkaar doen, zal de zon het tegen de wereld voorlopig niet maken, dus dan valt het nog best mee.

x U zei, dat vele dogma's zullen uitvallen. Welke blijven er dan over?

→ Het enige dogma, dat overblijft, is dit: Indien een mens op zijn menselijke rechten staat, moet hij leven als een waardig mens; de menselijke waardigheid van anderen erkennen en handhaven, waar hij alleen op deze wijze in een mensheid kan bestaan als waardig mens.

x Dus ongeacht godsdienst?

→ Ongeacht godsdienst. (Zeg, nu onder elkaar zo: weet u wat godsdienst meestal is? Niet bang zijn; ik heb het gezegd: ik ben een beproeving. Godsdienst is voor de meeste mensen een formulier, waardoor ze ontkomen aan de noodzaak te leven volgens de regels, die de Meester, aan wie de godsdienst ontleend is, eens heeft gegeven.)

x Wat denkt u van het rassenprobleem? Lost zich dat ook op in de eerstvolgende jaren?

→ Nou, in de eerstkomende jaren niet, ben ik bang. Het is nl. zo, dat de blanke superioriteit zo heeft ingewerkt op de gekleurde volken, dat eerst de blanke zijn minderheid op menig terrein zal moeten erkennen, voordat de kleurling bereid zal zijn hem op basis van gelijkheid te ontmoeten. Maar met verloop van 20, 30 jaren is dit inderdaad grotendeels mogelijk. De oplossing van het kleurlingenprobleem bv. in de Ver. Staten zal ongeveer 15 jaren vragen. Voor de Zuidafrikaanse staat zal dit iets korter zijn, nl. 7 jaar. Maar dan zijn de blanken wat in de minderheid. Dat zijn ze nu ook wel, maar ze durven het niet toe te geven. Wat betreft het optreden van Azië en Afrika als geheel kan worden gezegd, dat de weerzin tegen de blanke pas na de afloop van de revolutie en omwenteling, waarvan ik sprak, enigszins mogelijk is; dat slechts een zeer voorzichtige benadering tussen de verschillende rassen uiteindelijk zal laten inzien, dat het er niet om gaat wat voor jas iemand draagt, maar om wat er in zit. Het is eigenaardig, hè, dat de mens dat niet erkent. Of je nu een Chinees hebt, een neger of een blanke, als het om de meisjes gaat, dan kijken ze niet naar de jas, maar als het om een mensenziel gaat wel. Ik vind het maar raar. Maar wat kun je er aan doen?

x Ik welke richting gaat de moderne architectuur uit? Men had destijds het "Bauhaus" en zo; dat was dus een bepaalde stijl. Op het ogenblik zitten we ah.w. in een hiaat. Wordt dit misschien opgelost door het geestelijke meer in de architectuur te betrekken? Of welke kant gaat dit op?

→ Nou, ik denk, dat we vanuit de woningnood en de noodbouw, die daaruit voortvloeit en die men wel eens een functionalistische stijl pleegt te noemen en die in vele gevallen alleen een misvorming is van de natuurlijke schoonheid van deze wereld - u edguseert! - over zal gaan naar een bouwstijl, die is aangepast aan de mens. En waarbij dan het volgende gelden zal: 1. Zoveel mogelijk zullen grote samscholingen worden vermeden, waar dit mogelijk is. Daardoor een bouw, die een zo groot mogelijke persoonlijke vrijheid waarborgt. Waarbij verder rekening zal worden gehouden met een vermindering

van het aantal zakencentra - (dat komt ook na die revolutie; tegenwoordig gaat het nog om de "ping") - maar waarbij dus het centraal gelegen zijn van een bezorgings- of bestellingscentrum wel een grote rol speelt, maar toch de verkeerswegen zelf buiten de wooncentra worden gehouden. Dit zal van zeer groot belang zijn, omdat daardoor een aanpassing van de architectuur aan het landschap zelve primair zal worden gesteld; terwijl secundair zal worden gesteld: lichtheid, luchtigheid van bouw en doelmatigheid. Bepaalde tendenzen, die wij op het ogenblik zien - zij het dan meer aan de binnenkant van het huis - zullen dus worden voortgezet; de buitenkant echter wordt weer aangepast aan de natuur en haar eigenschappen. En wel zoveel mogelijk met onverwoestbare materialen, die in vele gevallen natuurlijke materialen zullen imiteren maar niet geheel daaruit zullen bestaan. Ik denk hier bv. aan het gebruik van bepaalde plastics etc., waarbij dus een zekere pre-fabricatie mogelijk wordt van belangrijke onderdelen en units, terwijl de buitenkant volledig dank zij kleinere materialen met grote keuze-mogelijkheid kan worden aangepast aan het landschap zowel α in kleur als vorm.

x Maar zo iets is toch alleen mogelijk in landen, waar dus nog veel natuurschoon over is. Nederland bv. is bijna helemaal volgehouden; dan is daar toch geen mogelijkheid tot zo iets. Of worden oude dingen dan afgebroken?

→ Nou, als ik er een gooi naar moet wagen, dan zou ik zeggen: Binnen 50 jaren sterven de meeste grote steden. Het bevolkingsaantal zal - terwijl op het ogenblik het uitbreidingstempo al aanmerkelijk vertraagd is - waarschijnlijk terug gaan lopen binnen 15 jaar. Dit houdt in, dat bv. voor dichtbevolkte gebieden als Nederland (en er zijn er nog een paar: België, zekere delen van Duitsland, van Engeland, de Ver. Staten), deze architectuur beperkt kan worden toegepast voorlopig; maar vooral, daar, waar grotere ruimte is, op veel grotere schaal wordt toegepast. We zullen daarbij zeer snel zien - mede waarschijnlijk dank zij de goede kwaliteit van de seriebouw-woningen van deze dagen - dat op de ruïnes van oude tuindorpen en flatgebouwen nieuwe en meer verantwoorde wijken kunnen herrijzen. Oude stadcentra zullen waarschijnlijk ten dele als zakencentrum en museum een langere tijd gehandhaafd worden, maar de seriebouw-buitenvijken zullen waarschijnlijk het niet zo lang meer houden. Het respect voor het verleden zal in bouwkundig opzicht zeker getemperd worden door de goede smaak, die we na een periode van 20 of 30 jaren wel kunnen verwachten. Aquarius is nl. niet alleen technisch begaafd maar ook nog artistiek.

x Komen ^{door} deze nieuwe materialen ook heel andere constructie-methoden op de voorgrond?

→ Ik weet niet of u het een nieuwe constructie-methode noemt, maar ik denk hier bv. α .p.v. het nu nog normale bouwen en zo aan het gebruik maken van warmte-lassen i.p.v. metselwerk; ^{en zo} verder het scheppen van elementen, die in zichzelf alles dragen, vanaf geluidsisolatie, warmte-isolatie, pijpleidingen enz. toe, tot voor de gebieden die daarvoor in aanmerking komen zeer waarschijnlijk bepaalde apparaten, waarmee warmte of zonnekracht kan worden opgeslagen en omgezet kan worden in warmte en misschien ook licht en electriciteit. Ik vermoed dat deze laatste ontwikkeling nog een 60, 70 jaar te lopen heeft voor haar algemene toepassing, maar ze is op het ogenblik al hier en daar toegepast. Kan het er mee door of niet?

x In welke richting gaat de medische wetenschap zich ontwikkelen? Op deze

voet verder, of zal ze een andere richting inslaan?

→ De eerste ontwikkeling van de medische wetenschap gaat in de richting van de psycho-somatica. Het erkennen van het belang van het menselijk denken voor zijn lichamelijke toestand zal steeds sterker voeren tot de beperking van medicatiën een grote uitbreiding van mensenkennis en beïnvloeding van de menselijke psyche. En dat is maar goed ook, want per slot van rekening: menige dokter op het ogenblik is een medicijnman, die aan de lopende band werkt en daardoor vaak een influenza voor een blindedarm en een blindedarm voor een influenza aanziet van louter vermoedheid. We zullen dus aannemen, dat de medicus in de eerste plaats een aantal leke-medewerkers zal krijgen, die voor een groot gedeelte in de plaats zullen treden van de nu volledig geschoolde psychiaters maar ook bv. van de biechtvaders en derg.; dat hij verder intiem samen zal werken met enkele specialisten; dat de werkelijke arbeid aan de patient zal worden verricht door een geneesheer met een algemene scholing, die voldoende geschoold is om in te zien welke gevallen hij kan overdragen aan een medisch team, dat te zijner beschikking staat en dat waarschijnlijk zal bestaan uit een gespecialiseerd internist, een gespecialiseerd psychiater of psycholoog, een gespecialiseerd kenner van besmettelijke ziekten (we moeten er mee rekenen, dat we daar binnenkort wel een paar nieuwe varianten van zien optreden; vandaar dat ik het erbij doe); en dan daarnaast vermoed ik ook, dat we nog te maken krijgen met aan het team toe te voegen (maar niet vast erbij behorende) specialisten op terreinen als bv. het hoofd, hersenen enz, buik en al wat er verder bijhoort. Dus je zou kunnen zeggen : een vast team voor onderzoek en het vaststellen van de feiten plus toegetrokken specialisten, die bepaalde onderdelen eventjes op hun deugdelijkheid verder kunnen nagaan, indien er twijfel aan deze deugdelijkheid is gerezen. Uiteindelijk denk ik, dat de medische wetenschap terug zal komen van het gebruik van chemische geneesmiddelen en zal trachten zoveel mogelijk op organische geneesmiddelen toe te vallen, waarbij de nadruk wel weer zal vallen op het plantaardige. Het blijkt nl., dat bepaalde chemicaliën, die in de pharmacopœa op het ogenblik veel worden gebruikt, een blijvend effect hebben op het menselijk weefsel en daarin kleine- maar niet altijd wenselijke - veranderingen tot stand kunnen brengen. Hoe dit zich verder ontwikkelen zal , wanneer Aquarius een behoorlijke tijd aan de gang is - zeg 500 jaar - is niet met zekerheid te overzien, naar ik denk , dat we dan voor een groot gedeelte terugvallen in de richting van het zg. geestelijke genezing, waarbij dus therapie door middel van kleur, geluid, insraling, hypnose ook , een veel grotere rol gaan spelen, dan tot nog toe het geval is.

x Zal de groot-industrie teruglopen in de toekomst of zal ze zich handhaven?

→ Als u het mij vraagt is de groot-industrie op het ogenblik druk bezig zichzelf de nek om te draaien. En wel omdat de groot-industrie op het ogenblik meer denkt aan haar eigen belang dan aan het belang van haar consumenten. Daardoor breidt zij zich steeds verder uit , maar kan deze uitbreiding alleen handhaven ten koste - en dat is heel aardig - van een slechter product, waardoor een snellere vervanging noodzakelijk is. Op den duur echter zal de verbruiker zeggen: "Denk je dat ik gek ben?" Dat hebben de grote consumenten-bonden nog niet kunnen bewerkstelligen; maar als de individueel mens meer individueel gaat denken, dan gaat dat de goede kant uit. En dat

zullen we zien, dat bepaalde groot-industrieën zich niet meer kunnen handhaven, omdat zij

1. nu wanneer zij de kwaliteit die binnen hun vermogen ligt in feite produceren een te klein afzetgebied hebben (want de vervangingsnelheid wordt te klein);

2. zij - gezien de redelijkheid van de prijzen, die ze moeten maken - niet meer in staat zullen zijn nodeloze uitbreidingen te financieren;

3. een groot deel van de producten, die op het ogenblik door massa-industrie worden vervaardigd, niet meer door deze industrieën zelf geheel kunnen worden vervaardigd, maar eerder als halffabrikaten zullen worden afgeleverd, welke kunnen worden verwerkt door kleine industrieën volgens de smaak van de afnemer. Dit betekent volgens mij een aanzienlijke beperking bv. in groot-industrieën, die zich bezighouden met metaal-verwerking, met ~~tele~~electronica, met de zg. klaar-productie of confectione-productie van textiel e.d. Een zekere vooruitgang daarentegen zullen wij zien bij al die industrieën, die zich op het ogenblik reeds bezighouden met het vervaardigen van precisie-instrumenten, die gebruikt kunnen worden om andere instrumenten te vervaardigen dan wel wetenschappelijk onderzoek mogelijk te maken; dan wel aan de individuele/producent in het kleine bedrijf een juist en vollediger afwerking volgens gestelde eisen van de consument mogelijk te maken. Waarmee ik maar wil zeggen, dat mijn economisch overzicht zo kwaad nog niet is. Maar u zult zelf wel begrijpen, dat organisaties, die te groot worden, topzwaar worden. Iets wat topzwaar is valt. Wanneer het valt wil het zichzelf nog in stand houden. Iemand die valt en zich stijf houdt, ~~kan~~ breekt op z'n minst zijn ribbekast en krijgt dus niet alleen een schok in het stuitje maar ook in het hoofd. Dientengevolge kan worden aangenomen, dat vele grote concerns van het ogenblik uiteen zullen vallen dan wel hun productie aanmerkelijk zullen beperken en hun productie-apparaat ten dele zullen dienen te gaan gebruiken of ter beschikking stellen van andere industrieën dan wel onderzoek op ander terrein, dan op het ogenblik voor hen normaal. Hopelijk is het niet te pessimistisch, maar zo zie ik het wel in. En dan wil ik er nog bijvoegen: grote concerns krijgen in de genoemde vier jaren tussen '63 en '67 zeer grote moeilijkheden. In dit jaar krijgen bepaalde concerns al moeilijkheden door een val van hun aandelen, wat hun kredietwaardigheid aanmerkelijk vermindert, ongeacht het feit, dat het aandelenkapitaal door ~~hun~~ bezit volledig is gedekt. Dan verder de verandering in de arbeidersmentaliteit en het niet mogelijk zijn van een voldoende mechaniseren zonder tegenstand en zelfs vernietiging van diezelfde arbeidersklasse zal waarschijnlijk tot 1970 althans voor deze groot-industrieën enige verdere ontwikkeling of uitbouw wel onmogelijk maken. Slechts wat op het ogenblik aan de gang is, ontplooit zich verder, maar daarbij kan worden gerekend .....hè, wat ben ik nou aan het doen? Ik lijk Kennedy wel! Maar goed, laten we het zo zeggen: De komende 10 maanden zullen voor de meeste concerns, vooral voor de grote concerns, moeilijk en zwaar zijn. Zij zullen daarin vele moeilijkheden ondervinden en over het algemeen hun kapitaal o.m. door krediet-aanvragen in gevaar gebracht zien. Nou, als u daar commentaar op heeft, dan vertelt u het maar.

x is het mogelijk toch grote bedrijven te handhaven door hen onder te verdelen in kleinere, of dat grotere concerns zich bij elkaar aansluiten?

→ Ik vermoed dat de uiteindelijke oplossing - maar ik weet niet, hoe ver die nog weg ligt - gelegen zal zijn inderdaad in een grotere decentralisatie (ook internationaal dus) van de grote concerns of bedrijven met een zeer veel grotere onafhankelijkheid voor de .... ja, hoe moet je dat noemen: zusterbedrijven of zo iets ... dan tot nog toe gebruikelijk; terwijl verder ongetwijfeld ... (misschien vindt men dat zakelijk een beetje treurig) van een coördinerende werking althans tot^o 2020, 2030 sprake kan zijn, een coördinerende werking dus over de bestaande ~~en~~ productie-mogelijkheden vanuit een soort centraal wereldgezag, dat zich hoofdzakelijk bezighoudt met commerciële stabilisatie - of moet ik zeggen maatschappelijke stabilisatie - van de wereld. De handelingsvrijheid van de grote concerns zal dus inderdaad sterk in het gedrang komen. Wat daarna de ontwikkeling is weet ik niet precies; maar ik neem aan, dat het ontwikkelen van een grotere persoonlijke vrijheid, een mindere vatbaarheid voor reclame e.d. en dus ook de ontwikkeling van persoonlijke smaak, de massa-productie aanmerkelijk zal afremmen op elk terrein.

x Mag ik een vraag stellen op het gebied van de vrijmetselarij? Ik zou graag willen weten of de toekomst daarvan nog een grotere ontwikkeling meebrengt en of er werkelijk op internationaal terrein i.p.v. verbroekeling nog grotere eenheid tot stand zal komen.

→ Ja, nou moet ik effe heel voorzichtig zijn met wat ik zeg, he. Laat ik het zo zeggen: Juist in tijden van verwarring blijken de internationale banden van de Broederschap belangrijker, groter en sterker dan in tijden van betrekkelijke welvaart en vrede. Verder blijkt dat bij een verdergaande geestelijke ontwikkeling zeer velen, die op het ogenblik daarvoor niet in aanmerking komen, het pad zouden kunnen volgen. We nemen dus aan, dat de vrijmetselarij - althans voorlopig - een uitbreiding en een vergroting van haar internationale belangrijkheid tegemoet gaat, zodra de crisis intreedt. Verder neem ik aan, dat zij op den duur haar meer gesloten en geheim karakter gaat verliezen om de dood-eenvoudige reden, dat ~~ze~~ onder invloed van Aquarius het zoeken naar het pad - of hoe u het wilt noemen: het zijn van de rechte zuil, het doordringen in de ~~de~~ groet van wonder ... geef er maar een naam aan - dus voor zoveel mensen een belangrijk en normaal deel van eigen leven zal worden, dat voor de tot nog toe bestaande beslotenheid en verborgenheid weinig aanleiding is. De naam vrijmetselarij zal echter wel een zeer lange tijd gehandhaafd worden, al is het alleen maar als herinnering aan de tijd, dat men alleen als men tot een gilde of een vakgroep behoorde, het recht van vereniging bezat. (Weet u wat een vrijmetselaar is? Een vrijmetselaar is iemand, die in een vrijwillige beperking van zijn vrijheid vrij tracht te zijn en zonder iets van metselen te weten of specie te kennen tracht te bouwen, om uiteindelijk metselaar zijnde of niet tot steen te worden.)

x Mag ik hierop iets vragen? Wanneer je nou de specie zou willen zien als het kennen van oude mysteriën (ik ben zelf nogal geïnteresseerd in mysteriën) en dat zou ik dus de specie willen noemen), en dan zou ik dus de vrijmetselaren niet willen verschonen van helemaal niets te weten van de specie. Waar ik nou zeer tot mijn verwondering - ik ben helaas de titel kwijt, maar een boek van Eliphas Levi, die u ook waarschijnlijk kent, in mijn vingers kreeg. En Eliphas Levi werd beschouwd als een kenner van de mysteriën. Nou verbeeld ik me in mijn verwaandheid, dat het nonsens is, wat hij daarin schrijft. Ik

bedoel niet in zijn totaliteit. Er zitten dus wel kernwaarheden in, maar hij heeft er wel een ptje van gemaakt. Zoudt u dat kunnen onderschrijven of is dat te veel van u gevraagd?

→ Ja, dan moet ik denken aan die soene in het stuk van Shakespeare, waar drie heksen een potje koken; maar daar komt wel wat uit.

Kijk eens, Eliphas Levi is een van de laatsten van de magiërs, dat zult u met me eens zijn.

x Dat was die abbé toch, hè?

→ Ja, ja. Ik wou nl. dit zeggen: Eliphas Levi heeft niet getracht - zoals vele mensen denken - om het gehele geheim van de magie open en bloot te étaleren. Wat hij wel heeft getracht is de oude magische weg, die tot nog toe besloten werd gehouden, voor velen toegankelijk te maken. En dan moogt u niet vergeten, dat Elphas Levi in zijn geschriften bepaalde delen heeft ~~aan~~ moeten weglaten. Er zijn anderen voor hem geweest, die aan hetzelfde euvel mank gingen, omdat het nl. gevaarlijk is een magie, volledig werken en werkzaam in handen van een leek te geven. Nu heeft hij daarbij ongetwijfeld uit bronnen van overlevering geput, die niet zuiver waren. Maar wat hij u bv. leert over zegels e.d., kan worden teruggevolgd tot de Chaldeeuwse magie. Wel leuk, hè, zo oud. Van Ur. (Ja, weet u, dat ze op een beetje na Ur terug hebben gevonden in Nederland? Daar hebben ze pofbroeken: Urk!) Nu ja, dat is zo terzijde. Waarom niet? Een beetje kolder en een beetje humor kruidt over het algemeen de waarheid.) Nu ligt de zaak zo: Alles wat in verband staat met bezweringen e.d. berust op de wetten van harmonie. Het bestaat feitelijk maar wordt verkeerd geïnterpreteerd. Zoals we ook in de alchemie bv. menige verkeerde interpretatie vinden. Ook uit de alchemie heeft Eliphas Levi veel geput, maar hij wilde daarbij niet ingaan op bepaalde achtergronden. Bv. de steen der wijzen is inderdaad stoffelijk te maken, maar alleen ten koste van allerhand dingen, waarover hij absoluut niet mag praten. De steen der wijzen is daarnaast ook een geestelijk arcanum, zodat daarmee zowel het geestelijke ~~mix~~ goud (het licht) als het stoffelijk goud gemaakt kan worden. Het transmutatie-proces vindt in de mens of dóór de mens in de materiele plaats. Als u dat boek nu eens goed doorleest, dan zult u tot de conclusie komen, dat dit er inderdaad in staat. Wanneer hij verder vertelt bv. over de geestendolk en het geestenzwaard, de toverstaf, het ritueel, de reiniging en zo, dan vertelt onze vriend Eliphas daar ook weer allerhand dingen, die je eigenlijk zo zou kunnen weten. Want als je het begrip magie overzet - niet alleen op stoffelijke invloeden / maar op geestelijke harmonieën - dan is bv. de reiniging of de driedaagse vasten noodzakelijk; de nieuwhed van de kleding noodzakelijk. Omdat alle zuiver menselijke invloed, die met het dierlijke in verband staat, het hoger-geestelijke afsluit. Hij heeft helaas daarbij ook geput - en dat is misschien een beetje onaangenaam - uit dezelfde bronnen als Paracelcus en tot op zekere hoogte Jozef Balsamo. En dat wil zeggen, dat hij dus in de praktische magie bezig was. En die praktische magie hangt van de persoonlijkheid af. Wanneer u Eliphas Levi goed bestudeert, dan zult u daar naast elkaar vinden - en misschien wat vreemd door elkaar genengd - de volgende bestanddelen:

geestelijk pad, geestelijke inwijding, groot-arcanum en machtwoord;
cosmische indeling, uitgedrukt aan de hand van zegels en schema's;
de werking van de sterren en entiteiten op de aarde en de mens, als uitg

gedrukt in schemata's van werking, zo goed als in raadgevingen; de noodzaak voor de mens zelf om zich te reinigen, maar ook aanduiding van hetgeen ~~het~~ ^{bekend} was ontrent de natuur, aanduiding zelfs van enkele Aristotelianse begrippen, uitgebreid met enkele - heel vreemd! - theologische tussenwerpsels, waardoor hij, trachtend een eenheid te scheppen, in feite een verwarring schept voor de lezer, die zijn persoonlijkheid niet voldoende kent. Conclusie: Eliphas Levi heeft er inderdaad een potje van gemaakt; maar het potje is niet zo gek, wanneer men leert bepaalde bestanddelen daarvan met een licht korreltje zout te nemen en allereerst uitgaat van de mogelijke geestelijke interpretatie voor men overgaat tot de stoffelijk-magische toepassing. (Weest u - tussen twee haakjes - wat magie is? De juiste magie is de kunst om het innerlijk naar buiten te richten, want als wij het innerlijk naar buiten stellen, komt de ware grondeigenschap ^{naar voren}. Deze - cosmisch zijnde en in harmonie met de cosmos zijnde - volbrengt het totaal van strekkingen, die voor de cosmos mogelijk zijn; als zodanig het totaal ingrijpen op elk vlak, zowel het persoonlijke als het niet-persoonlijke. En weet je, wat de meeste mensen denken, dat magie is? Ze denken dat magie een soort van goochelen is, waarbij de duivel als helpersmaat optreedt. En dat is de grootste dwaasheid, die we kennen.) Alle magie, ook die van Eliphas Levi en vele anderen, is in feite gebaseerd op een geestelijke leer, die afhankelijk is van de eenheid van de cosmos, de indeling van de cosmos, de paden, die ~~er~~ voor de mens in de cosmos bestaan (tot van Adam Kadman bv.) plus de mogelijkheid om elk innerlijk gebeuren (of ook wel gezegd: microcosmisch gebeuren) buiten zich te uiten en zelfs macro-cosmisch kenbaar te maken. Dat is magie.

x Dat wijkt dan blijkbaar af van de algemene opvatting. Als ik bv. denk aan die laatste sleutel van Salomo, *djecoetia*, daar is juist die magie het tegenovergestelde, dat het van buitenaf bestaat door allerlei geesten enz., die de zaak beïnvloeden. Daar heeft het dus niets met het innerlijk te maken. Dus u geeft hier een heel andere lezing dan ^{de} normaal-menselijke opvatting, is.

➤ Nou, dat is niet helemaal waar. Want u heeft het over Salomo; en dat wil zeggen, dat we bezig zijn met de Hebreeuwse magie; een na-ontwikkeling, die uiteindelijk afstamt voor een groot gedeelte van de Egyptische. Wat zult u met me eens zijn. Wat is nu de stelling van de magie van de Egyptenaren? "Wat in mij is, is buiten mij. Wat in mij gevormd is, is buiten mij gevormd. De kracht, die ik in mij draag, is buiten mij kenbaar. Alle krachten, die niet harmonisch zijn met mijn wezen, zijn... demonen. Alle dingen, die niet in mijn wezen kenbaar zijn, maar in mijn wezen kunnen worden opgenomen, zijn... engelen; of - zo u wilt - lichtende geesten." Salomo gaat van hetzelfde principe uit. Heeft u wel eens de legende gehoord van de worm Sjanir(?)? Dat is dan zg. een duiveltje. En dat duiveltje draagt Salomo in een ring (een soort slangetje) en dat geval heet: de worm, die stenen verbrijzelt. Maar wat is de worm, die stenen verbrijzelt, nu in feite? En nu moet u even doordenken: wat verbrijzelt de steen (de bouwsteen van het Al, wel te verstaan)? Het onbegrip. Waar Salomo staat tegenover het onbegrip, verbrijzelt hij de bron van onbegrip en is zo: meester. Salomo's persoonlijk zegel geeft dat ook trouwens weer. Want daar ligt de bliksemschicht. Maar ja... ja, ik zit nu maar steeds te vragen, maar laat ik ~~het~~ nu eens een keertje vanuit mezelf de zaak vertellen, dat is veel beter.

Goed. Die bliksemschicht stamt eigenlijk nog af uit de tijd van de toren van

Babel, waar men nl. als hoogste in de Zigurath de tempel had van Bel. Bel was de god van de bliksem ofwel de kracht. Er wordt geleerd, dat de afmetingen - dat is Babylonisch-magisch dus - van het Al in zeven vlakken te verdelen zijn, elk door zg. goden geregeerd (van de planeten waarschijnlijk afgeleid), een vaste afmeting hebben en in de mens bestaan zowel als in de cosmos. Bel is in Salomo's zegel als bliksemflits afgebeeld en wel als persoonlijke kracht zowel als Godskracht. Als u daarnaast zijn grootzegel ziet, dat tezamen met die bekende bezwering het groot-arcana van Salomo vormt, dan zult u daarin ontdekken bepaalde godsnamen en zwaarden, maar ook engelenamen. Het absoluut begrip, het Tetragrammaton, is de poging tot weergave van de totale cosmos, die in en buiten de mens bestaat. Maar de overlevering heeft juist deze elementen van de magie meestal geheim gehouden. Zij behoorden tot de inwijdingsdiensten. De gewone mensen moesten zoet gehouden worden. En ... nu ja, laat ik het zo zeggen: de duivel was eens een schoon-gevormde jongeling. Enfin, er gaan een paarduizend jaar overheen en dan komt men hem weer tegen en ziet men hem lopen met horentjes, met een staart, met een ingetrapt gezicht enz. Men vraagt hem: Hoe kom jij daaraan? En hij antwoordt: Ik heb één ellendig ding. Toen ik de hemel uitgegooid werd, is er tegen me gezegd: "Alles wat de mensen je geven, moet je aannemen." Nu ben ik al zover gekomen. God weet, wat er nog meer moet komen.

Wat de mens als schrikwezen geeft aan de demon, werkelijk maakt hij nl. astraal. Dat is een astrale realiteit, hoor, uit gedachten geschapen. Maar deze astrale realiteit is vanuit de mens geboren. Dit is bekend in Egypte, in Babylon, in Perzië, maar men openbaart dat meestal liever niet. Want het volk kun je beter zoet houden met een gewelddadige god, die zo even een paar klappen uitdeelt als je zondig bent, plus een stelletje demonen en duivels, waaraan je al je mislukkingen kunt wijten en bovendien nog de schuld kunt geven, als je de Gods toorn op de hals haalt. Uiteindelijk heeft dat geleid tot de moderne duivel, die dus uit deze reeks van demonen is ontstaan en die in feite eigenlijk niets anders is dan een verontschuldiging, die de mens gebewijkt, wanneer hij tegen beter weten in tegen de goddelijke wet ingaat. Kunt u me volgen? En nu moet u dus even - neem me niet kwalijk, dat ik er nog even op terugkom - een scheiding proberen te maken voortaan tussen de zg. externe of uiterlijke leer, die vaak werd vastgelegd, en de innerlijke leer, die - en dat is praktisch al van 5000 jaar voor Chr. - zich splitste in een uiterlijke en een innerlijke leer, waarbij het uiterlijk godsdienstig ritueel, etc. een inwendige of innerlijke betekenis had en de mens zelve dus de kracht werd (of wekt?), waar het om ging. Hier en daar komt dat tot uiting. Bv. de Egyptenaar leert, dat de gestorven mens de herrezen Osiris is. Osiris is de onmiddellijke uiting Gods of de Zoon Gods eigenlijk. En daarmee wordt dus het geheel van het gebeuren - waar Osiris tevens rechter is - op de mens zelf betrokken. De hallen der herinnering en van het recht, die daar voorkomen, zijn uiteindelijk als je het goed bekijkt, de uitdrukking van de zelferkenning van de mens. Wanneer u de beproevingen ziet, waartegen het magisch formulier wordt gegeven, dan denkt u aan demonendienst. In feite echter blijkt het een formule te zijn, waarmee de mens zijn eigen innerlijke remmingen en onvolkomenheden teniet doet en zo op het eigen pad verder gaat. En dan krijgen we ook

overleveringen als die van het boek Ioth bv. xán. Want wie in zichzelf tot kennis van zichzelf is gekomen - oude leer, hoor; al 2.500 v.Chr. werd dat het eerst geleerd - wie in zichzelf zichzelf kent, kent het Al en is meester van het Al. En dat is logisch, als u rekening houdt met de wet van harmonie. De oude opvatting was niet zoals tegenwoordig in feite dualistisch (dus we hebben kwaad en we hebben goed; we hebben een demon en een god.) Nee, we hebben één God, die valt uiteen in licht en duister. Licht en duister hebben op ons een verschillende werking, maar ze zijn één. In ons samengebracht wordt het mogelijk om vanuit onszelf in het licht duister of in het duister licht te brengen en daardoor het gewenste resultaat te bereiken. Dat is de kern van de magie. Maar ja, dan moet je wel de hele historie en ontwikkeling nagaan; en uiteindelijk vraag ik me af: heb je er veel aan?

x Ja, het is uitermate moeilijk om de hunbug van de juistheid te onderscheiden. En op dit gebied is er zo enorm veel geknoeid, dat je dus echt wel ~~ganz~~ goed-beslagen ten ijs moet komen, om daarin de waarde te vinden. We hebben hier dus de goetia met dat machtige heer van personen, die je dan kan aanroepen en bereiken. Maar dan moet je toch wel weten welke keuze je maakt. En ik geloof, dat je niet zelf een bepaalde geest kunt oproepen. Die geest kan jou wel benaderen, maar je kunt zelf hem niet oproepen.

➤ Ja, toch is daar iets van waar. Maar dan moeten we even een heel ander terrein uit. Wanneer we iemand hebben, die lijdt aan schizofrenie, dan projecteert die zijn eigen gedachten en ziet die als werkelijkheid. Dat is duidelijk, hè? In sommige gevallen ontleent hij aan deze beelden, die hij ziet (dus als ziektegeval) een kracht, die zijn normale kracht zeer ver te boven gaat en vaak daarbij een sluwheid, een inzicht, kortom capaciteiten, die hij normaal nooit zou bezitten. Dat bent u met me eens. Dan volgt hieruit, dat wanneer ik vanuit mijzelf iets projecteer, dat niet alleen beperkt blijft tot het stoffelijk leven, maar waarvan ik me bewust ben, dat het ook ^{tot} andere vlakken van mijn persoonlijkheid behoort, zelfs vanuit mijzelf mogelijk kerwijze harmonisch met andere factoren in de cosmos, ik alleen door deze projectie in mijzelf capaciteiten en bekwaarheden evenals mogelijkheden tot ~~en~~ contact wek, die zonder dat niet zouden bestaan. En daarop berust een hele hoop van die dingen.

x Ja, maar er wordt altijd zo vaak gewaarschuwd tegen deze dingen. Wanneer je dus vanuit jezelf werkt, dus vanuit je diepste zelf, dan denk ik altijd aan het woord, dat Jezus eens zeide: Weet gij niet, dat gij een tempel Gods zijt en de geest Gods in u woont? En dan moet het dus vanuit goddelijke oorsprong zijn. ~~afxixxdatxtxxxxxxgedacht?~~

- Ja, natuurlijk.

x Of is dat een beetje te ver gezegd?

➤ "ee, het is helemaal niet te ver gezegd. Maar kijk, dat is nu heel eenvoudig, als u even nadenkt. Wanneer men zou toegeven, dat veel van hetgeen magisch gepresteerd kan worden, in de mens zelf woont, omdat de mens zelf in zich Gods licht of Gods adem draagt, dan zou de eenvoudige mens terecht van zijn priesters kunnen eisen, dat zij de bewijzen leveren van deze kracht Gods, die in hen woont. Aangezien zij daar geen kans toe zien en toch hun baantje of hun roeping graag willen handhaven, kunnen zij dus niet aanvaarden, dat dergelijke manifestaties op a.h.w. "roep" plaats kunnen vinden. Hoe was

dit ook weer in Parijs? Het is al een tijd geleden; het was in de tijd, dat ik nog waard was. (Ja, ik ben sindsdien nog marskramer geweest.) Het was in Parijs in de tijd van die Zonnekoning se'n beetje. Daar was een doodgewoon mens, die heel goed had geleefd en die zo'n beetje gnosticus was. De goeie man ging dood. En omdat hij een heel goed mens was geweest, die heel veel voor anderen had gedaan, gingen ze allemaal naar dat kerkhof (Père la Chaise geloof ik; in die buurt). Daar kwamen zoveel mensen en daar gebeurden wonderen en werden zieken genezen, daar was Lourdes niets bij. De koning werd bang, want die moest niets van die ketterij hebben. En die liet dus het kerkhof sluiten en verbood verdere bedevaarten naar het graf van deze ketter. En toen was er een heel handige Parijse jongen (nou ja, jongen, hij was nog tamelijk deftig ook, hij kon zelfs schrijven) en die hing er een mooi plakkaat neer. Weet u wat er op stond? "Op bevel van de koning is het God verboden hier ter plaatse mirakelen te doen geschieden." Nou ja, en ik heb zo wel eens het idee, dat de neiging van de georganiseerde dogmatisch-priesterlijk denkende mens dezelfde kant uitgaat. Die zegt doodgewoon: Het mirakel, de cosmische werking, moeten we uitsluiten, want dit tast ons gezag aan. Alleen wat door ons geschiedt kan - vooral wanneer het zover achter ons ligt, dat niet gevraagd wordt om het te herhalen - eventueel later worden goedgekeurd. En daar zit de moeilijkheid. Zodra ^{een} kerk een organisatie wordt, heeft ze centen nodig. Zodra een organisatie centen nodig heeft en deze niet meer van de werkelijke belijders (en dat is voor het Christendom meestal dus de armere klasse) alleen kan krijgen, bovendien zich een zekere macht wil verwerven, die ze ook niet alleen uit de armen kan krijgen, moet ze wel de dienaar of dienaar worden van de hogere klassen. Dat betekent, dat ze niet meer kan letten op alleen innerlijke bekwaamheid, maar moet gaan letten op beschaving van haar leiders. Dat die beschaving weer voert tot theoretiseren, waarbij de praktijk op de achtergrond blijft. En wanneer de praktijk dan helemaal op de achtergrond is gebleven, dan gaat men zeggen, dat ^{die} praktijk uit den boze is, omdat men meent, dat anders terug zal worden gegrepen op deze dingen. Nou ja, en dan heb je vanzelf de kwestie: op den duur wordt dan de godsdienst een organisatie, waarin de werkelijke levensleer van de Meester onderdrukt wordt. Als je nu kijkt naar het Christendom en je denkt dan aan wat Jezus geleerd heeft, dan komt je soms de vraag wel eens bij je op, of niet de anti-christ eigenlijk schuilt in het christelijke (zelfs in het gristelijke) van deze dagen. Mensen die denken dat ze God kunnen dienen met zwarte kousen, zijn mij persoonlijk minder aangenaam dan degenen, die trachten God te dienen niet door te praten of te bidden, maar door voor iedere naaste te doen wat zij kunnen, zo goed als ze kunnen en zo ver als ze kunnen.

x Mag ik een zuiver technische vraag stellen?

→ ~~Ik kan~~ het proberen. Ik weet niet of ik de tijd heb om het antwoord te krijgen, maar ik kan het proberen.

x Als men siliciumcarbide samenperst, dan krijgt men een electrisch element, waarvan de weerstand afhankelijk is van de electrische spanning. Daarover zijn een aantal onbevredigende verklaringen. Kunt u daar een verklaring van geven?

→ Ik zal kijken of ik het antwoord voor u kan krijgen. Persoonlijk weet ik het nl. niet, maar misschien is er nog iemand in de buurt. We zullen

nog even gauw verdergaan met een andere vraag er tussendoor.

x Is het mogelijk, dat de ruimtemensen een bandopname kunnen verhinderen? En is dit misschien al gebeurd? een paar keer hier op aarde? En hoe en waarom doen ze dit?

→ Ik kan dit niet volledig positief beantwoorden. Ik kan alleen dit opmerken: De ruimtemensen, die - gezien de voertuigen, die ze gebruiken - kennis moeten hebben van alles, wat met magnetisme samenhangt en met straling samenhangt, zouden op eenvoudige wijze een bandopname kunnen verhinderen, indien ze zouden weten, dat die werd gemaakt. Maar dit zou kunnen inhouden, dat ze ofwel zelf bij die opname betrokken zijn, danwel dat ze speciaal in verbinding staan. Alwetend zijn ze nl. in geen geval. Is dit alles zo, dan kan het zijn, dat ze het verhinderen. En dan ligt er ook nog bij : dan moeten ze weten, dat die opname beter niet al te veel gedraaid of vertoond wordt, omdat ze eerder strijd opwerpen dan wat anders. Zoals wij in sommige gevallen bepaalde vragen wel beantwoorden, maar de opname daarvan ook wel eens storen, omdat wij bang zijn, dat daar bij meer algemeen gebruik misvattingen uit zouden kunnen rijzen of rechten van anderen zouden worden aangetast.

→ Wat betreft daar die vraag van u .... (dat gaat de richting van de transistoren uit, als ik het goed begrepen heb) kan ik alleen dit vertellen, dat op een gegeven ogenblik in bepaalde stoffen de normale moleculair-groepering en de daarbij voorkomende moleculair-rotatie wordt gewijzigd, waarbij een zekere .... (ja, het is niet van mij, dat is het beroerde, ik moet doorgeven) .... waarbij spin-wijziging (ik weet niet wat het is, hoor) spinwijziging optreedt in de samenstellende atomen en daardoor een grote gevoeligheid voor het intreden van electronen, protonen en neutronen, die een tijdelijke structuurwijziging brengen, mits deze vloed niet te groot is om de .... ^{normale} ~~ontsta~~ wijziging van moleculair-structuur, door de omstandigheden ontstaan, geheel teniet te doen en daarbij een volledige aanpassing te vinden, waardoor de gedeeltelijke instabiliteit en kleine baanveranderingen in de buitenbanen van het atoom tot hun normaal vlak zouden terugkeren. (met veel hiaten doorgegeven). Ik kan het niet ^{allereerst} ~~niks~~ doorkijken; dat moet je me niet kwijk nemen. Het is zo technisch. En per slot van rekening ik ben wel thuis in de verkoop van veters maar niet in de electronica. Ik heb m'n best gedaan. Als het nog duidelijker doorkomt, ga ik er weer op door. Ik zal proberen intussen nog twee of drie vragen te beantwoorden. En dan wordt het zo langzamerhand tijd.

x Had Atlantis dezelfde materiële ontwikkeling als wij op het ogenblik? Bv. automatische vervoermiddelen e.d.? En waarom is het destijds vernietigd?

→ Atlantis had een materiële beschaving, die niet te vergelijken is met de uwe, ofschoon ze wel o.m. het bewerken van metalen verstonden, bepaalde wetten van electriciteit kenden - zij het niet vele; het gebruik van waterkracht bv. kenden en daarnaast ook wisten door aanboring o.m. gebruik te maken van de vulkanische krachten van de aarde. De ondergang van Atlantis (het eerste gedeelte) ontstond door een strijd, die hoofdzakelijk plaats vond tussen de oorspr. blanke Atlanten en hun donker-gekleurde slavenvolken, waarbij dezen dus o.m. natuurgeweld ontketenden. Het ontketende natuurgeweld werd versterkt door de inslag van een zeer grote meteor, die tezamen een verzinking van de landschots teweegbrachten. Daarnaast blijft

dan nog een deel van Atlantis over, waarin wij als grondrassen vinden een deel zg. blonde Atlanten en de zwarte Atlanten, die later de Kelten worden na enige vermenging. Hierbij is een grote strijd. Deze strijd zal ongeveer 8000 jaar geleden gevoerd zijn. Bij deze strijd trekken de Kelten voor een groot gedeelte uit; trekken daarbij rond de Middellandse zee etc, en komen weer terug in oude delen van het rijk; terwijl de eilanden door het misbruiken van vulkaankrachten en het toelaten - waarschijnlijk niet geheel bedoeld - van zeewater in een vulkaankrater en wel onder het watervlak een zodanige beving veroorzaakten, dat vele van de kleinere eilanden, die nog over zijn, verdwijnen en de eigenlijke beschaving - mede door invloed van de Keltische horden en de andere ... (onverstaanbaar) stammen - in ieder geval dus praktische vernietigd wordt. Over blijven dan : Ierland, Engeland, het Iberisch schiereiland, de Azoren en bepaalde delen van de beschaving in Noord-Afrika, waarin nog delen van de Atlantische beschaving worden gevonden. Terwijl de handels-nederzettingen, die zich o.m. bevinden in Zuid-Amerika en de buurt van het huidige Venuzuela praktisch onafhankelijk worden en zich later tot een eigen beschaving ontwikkelen. Genoeg?

☛ U moet het me niet kwalijk nemen: die electronica-rommel, daar kom ik niet door. Als er een andere spreker was, had je misschien meer geluk. Ik kan er niets aan doen.) Laten we afspreken : nog één vraag.

x wordt door de mensen hier op aarde reeds gebruik gemaakt van vrije energie uit de ruimte voor het opwekken van electriciteit, afgezien van de zonne-energie?

→ Zover mij bekend worden er wel proeven mee genomen , o.a. in Engeland, in Charkov en ... ergens in Massachusetts geloof ik, ergens in de Ver. St. in ieder geval. Maar zover mij bekend zijn deze proeven nog niet met volledig resultaat bekroond. Daarnaast wordt gewerkt met apparaten, die niet van menselijke structuur waren, maar zo goed mogelijk hersteld zijn en nagebouwd, o.m. in Argentinië, in de staat New Jersey ... en als ik mij niet vergis .. hoe heet dat geval daar achter het Baikalmeer ... in een klein plaatsje achter het Baikalmeer, dus de kant van Siberië uit. Dit zijn al de mij bekende gegevens daaromtrent. Is het genoeg?

Nou, dan moeten jullie me niet kwalijk nemen, dat ik er vandoor ga. Waarom ik een bezoeking ben, dat weten jullie nu onderdehand. Ik ben nu genoeg op bezoek geweest; en ik hoop, dat jullie het bezoek aan deze bezoeking evenmin betreuren als ik mijn bezoek als bezoeking aan u als bezoek. Dus wij zullen hiernede bezoek en bezoeking eindigen voor zover het mij betreft en het woord geven aan de laatste bezoeker van deze avond, die zijn bezoek zal trachten te rechtvaardigen door improvisatie ... ik zou haast willen zeggen "op de melodie van het Schone Woord". Vrienden, het was me een genoegen. Hartelijk bedankt en tot ziens ... hetzij op deze wereld of een andere.

Goedenavond, vrienden.

Wij sluiten altijd met een improvisatie. D.w.z. u geeft mij naar verkiezing 1, 2 of 3 woorden op en die moogt u rustig wat origineler kiezen ook, als u wilt; en ik zal proberen die dus improviserend in wat dichtertelijke vorm meestal dus voor u te omschrijven en onze gedachten daaromtrent voor u tot uiting te brengen. Mag ik u verzoeken mij die woorden te geven?

x Ain Sof. (-Onbekend). x De onuitsprekelijke naam .

x Het Koninkrijk Gods.

x Barmhartigheid.

- En mag ik een derde? Die eerste kan ik niet aanvaarden; dat is te gevaarlijk. Mag ik dus een derde?

x Liefde.

- We hebben dus de liefde en de barmhartigheid en het Koninkrijk Gods. Kunnen wij niet zeggen: Wanneer liefde en barmhartigheid - gesteund door de rechtvaardigheid - de mens beheersen, is in hem het Koninkrijk Gods? Dit lijkt me toch wel een redelijke these om vanuit te gaan.

Barmhartigheid.

Gij kent mijn wezen niet ... en toch zijn wij tezaam verbonden .

Wij , onvolmaakt, die als wonden staan in 't wonder Al.

Gij kent uw eigen fouten niet; ik zal die soms erkennen.

Maar niet wend ik mij van u af. Ik wil nog met u samengaan,

ja, meer, ik wil met leven, wet en werken naast u staan

tot aan het eind der tijden.

want slechts indien wij samen dragen noodzaak, lot en lijden,

zo vinden wij tezaam, tezaam de eeuwigheid.

't is daarom, dat ik met u ben.

Men noemt dit wel : Barmhartigheid.

Barmhartigheid, wat zal ze zijn, indien niet naast het medeleven,

het streven tot een eenheid, ook nog spreekt : de kracht der eenheid,

't licht van God, de Liefdekracht, die al omvat.

Uit de nacht van onbewust leven zijn zielen voortgegaan.

Zij kunnen door de Liefde Gods alleen nog voortbestaan.

't is God, Die alles leven geeft en alles voort doet gaan

en namen geeft. 't is met Hem, dat wij door waan en werkelijkheid

geleid tot aan een poort van nieuw erkennen

de rondgang der wereld gaan.

Maar is de schelding tussen ons,

tussen stof en geest, en mens en mens,

in feite niet een waan,

omdat we niet erkennen hoe God leeft in een iedere kracht,

hoe God is kern van ieder wezen?

Hoe kunnen wij ontkennen wat ons eigen ik doet voortbestaan?

Hoe kunnen wij vrézen wat één is met de levenskracht in ons?

Liefde is het erkennen van eenheid.

Liefde is het verenigd verdergaan.

Liefde is de bron van waarheid,

de eeuwige bron van jeugd,

de stroom van 't paradijs.

Zij is de werkelijkheid.

wie kennis heeft zal wéten,

maar slechts wie liefde heeft is wijs.

Zo laat ons dan in liefde gaan, poort na poort en weg na weg.

totdat wij - één met al en al met ons vereend -

voor 't laatst geheim, het laatste Licht eens staan.

In ons is leeft God, in ons is vrede,
 in ons bestaat reeds oneindigheid.
 De strijd, die door velen wordt gestreden,
 is voortgekomen uit het onbehagen,
 waarmee men wereld, zijn en geestelijke noodzaak niet wil dragen,
 't verweer en de angst ... en daardoor de pijn .

Het Koninkrijk Gods, stil in ons gelegen,
~~zijn~~ ^{de zegen}, gegeven in 't eerste moment,
 is de band, die bestaat tussen hemel en aarde.
 God zendt uit de hoogste krachten Zijn wezen.
 Ons bewustzijn moog' laag zijn, ons wezen is groot.
 Wij reiken van 't begin tot het einde der tijden .
 Slechts voor het bewustzijn bestaat er de dood,
 maar niet voor het Ik.

Indien wij beseffen, hoe wij zijn verbonden
 met God en met de Werkelijkheid,
 indien wij de eenheid met Hem steeds gevoelen
 en heel ons leven slechts streven naar Hem,
 slechts erkennen de stem van de eenheid en 't werken,
 dan is 't Koninkrijk Gods in ons reeds bereikt.
 Want wie vraagt krijgt een antwoord.
 En wil men steeds kloppen,
 de poort wordt u zeker opengedaan.

Het Koninkrijk Gods is de zin van het leven,
 het begrip voor de waarheid van eigen bestaan:
 een levensboom, rijzend van aarde tot hemel,
 een zuil, die verenigt de stof met ~~aanwaakt~~ het licht,
 het "ik", ontdaan van gedachtengewemel,
 met God reeds vereend, dat zijn taak nog verricht
 in de schepping,
 dat is het Koninkrijk Gods.

We weten, dat de adept, die niet meer vraagt, maar in zich erkent de zin
 van al, wat hem als taak wordt gegeven, is het Koninkrijk Gods.

Wie al liefheeft en eigen leven wijdt aan die liefde, is het Koninkrijk ^{Gods} ~~en~~.
 Wie in besef en rechtvaardigheid strijdt voor het goede, beschermt steeds
 het zwakke, hij is het Koninkrijk Gods.

Het Koninkrijk Gods is ons geboorterecht. Het is het begin van alle tijd.
 De Kracht, waaruit we zijn voortgekomen en die met ons gaat tot aan het
 einde. Het is het bewustzijn van de kern van ons wezen, dat is het Konin-
 krijk Gods.

Dan mag ik misschien eindigen met nog een heel kort woord :

Wanneer de mens de geest ontmoet
 en geest tot mens wil spreken,
 mag noch de mens en noch de geest
 zijn eigen streven breken.
 Wij kunnen samen verdergaan,
 naar slechts indien wij eerst erkennen
 de taak en recht van het bestaan,
 waarin wij nu reeds leven.
 Kunnen wij van daaruit leren
 steeds te geven en niet te eisen,
 dan vinden wij een eenheid en een werkelijkheid,
~~die~~ ~~alles~~ ~~overspant~~ die alles overspant.
 Kunnen wij dit niet, toch zijn wij nog -
 behoed en stil gedragen in Gods hand -
 op 't zelfde pad.

En daarmee, vrienden, mag ik dan voor u deze bijeenkomst besluiten
 We zijn u dankbaar voor uw komst, uw aandacht. Wij hopen, dat u over
 hetgeen gesproken is deze avond wilt nadenken. Wij zullen dankbaar
 zijn, wanneer wij het ons mogelijk is geweest u iets te geven, u iets
 te doen zien van het Licht en ook het Weten, dat in uzelf evenzeer
 schept als in ons .

En nu, vrienden, namens alle sprekers en verdere aanwezigen aan
 onze zijde op deze avond dank ik u zeer en wens ik u een goede avond,
 een aangename huisgang en een zeer gezegende nachtrust.
